

**НАРЕДБА
ПРЕДВИЖДА:**

**До 300 лева глоба за фалшив
или изтекъл инвалиден стикер**

„ЧЕРНОМОРСКИ ФАР“ НА ЕДИН ВЕК

Редица събития бележат юбилея на изданието

- ✓ Да израснеш на коляното на журналистстр. 20-21
- ✓ Радой Ралин, Петя Дубарова, Недялко Йорданов,
Реджеп Кюпчу на страниците на вестника стр. 12
- ✓ Журналисти легенди стр. 13
- ✓ Кой бургазлии четат медията и днес стр. 14

Програма за 11 септември 2020

11:00 часа Откриване на изложба „100 години пазим традициите на доброто слово“
Улица „Александровска“, до площа „Атанас Сиреков“

11:30 часа Изложба „Първи страници на вестника“, съвместно с Регионална
библиотека „Пейо Яворов“.
Детска работилничка за направа на вестникарски шапки и лодки от вестници
Улица „Алеко Богориди“ № 21

18:30 часа Изложба от „Съкровищницата на Фара“ картини на известни бургаски
художници
Културен център „Морско казино“, зала „Георги Бабев“

Силвия ШАТЪРОВА

Тази година е юбилейна за вестник „Черноморски фар“. Вестникът на Бургас и региона навършва 100 години, преживял преврати, войни, режими, той продължава да отстоява журналистиката и публицистиката и във времена, които са трудни за писаното слово.

Вече един век вестникът е прозорецът на бургазлии към града, оставя трайна следа в културната памет на града на десетки поколения, играе ролята на своеобразен документ за обществено-икономическия, соци-

ален живот на Бургас и региона през този един век.

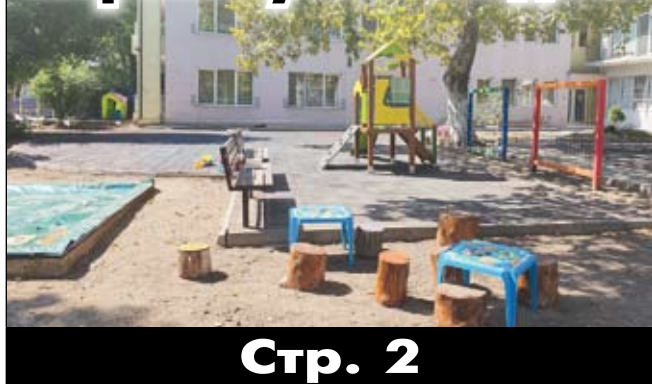
Местният вестник оцелява, защото публиката има необходимост от него, вярва му и знае, че точно регионалната журналистика обръща внимание на местните проблеми.

Вписан е в „Златния алманах на България“, издаден през 1942 година. Днес екипът му продължава да пази традициите на доброто слово и да отстоява вековната традиция.

На 11 септември (петък) екипът на изданието е подготвил няколко събития, с които ще отбележи годишнината.

**Детските градини в
Бургас са готови за
първия учебен ден**

Стр. 2

**Любен Чаталов, актьор:
Театърът е нашето малко царство**

**„Черноморец“
допусна първа
загуба след
безобразно
съдийство**

Стр. 22

Стр.
4-5

**Билетът за риболов в Черно
море остава под въпрос**

**Следващият
брой на вестник
„Черноморски
фар“ ще излезе
на 15 септември**

НОВИНИ

НАРЕДБА
ПРЕДВИЖДА

До 300 лева глоба за

Важният нормативен акт
влиза за разглеждане в
Общински съвет – Бургас

Георги РУСИНОВ.....

От 100 до 300 лева ще е глобата в Бургас за фалшив или изтекъл инвалиден стикер. Това ще залегне в новата наредба, която ще урежда индивидуалното паркиране на хора с тежка инвалидност. Тепърва предстои тя да влезе за обсъждане в постоянните комисии на Общински съвет – Бургас. Общественият посредник Тодор Стамболиев е дал свое становище по проекта на наредбата, което по думите му е било възприето и предлаганите от него корекции са

нанесени.

„Един нормативен акт, когато подлежи на контрол, съдебният орган се интересува най-вече от две неща. Дали Общински съвет е орган, който може да приема такъв нормативен акт и ако да, дали не урежда обществени отношения, които са уредени от по-висшестоящ нормативен акт – наредба или закон. Така че аз когато съм издал становището си по проекта за наредба е възможно и да не съм догледал някои неща. Погледнал съм го чисто юридически. Като такъв прочит забелязах ня-

Пенсионери се возят по автобусите,
за да хабят билети

Работещите хора се чудят как да спестяват

Георги РУСИНОВ.....

На една зачестяваща практика стана свидетел репортер на „Черноморски фар“. Бургаските пенсионери активно започват в последните дни на месеца да се возят по автобусите къде с цел, къде без. Причината се оказват прекалено многото пътувания, които имат в електронните си карти.

Все по-често възрастни бургазлии се качват в компании по двама-трима и след чекирането на картите започват да броят оставащите им пътувания и да си правят сметки колко пъти трябва да ползват градския транспорт, за да ги изхабят. Причината за това е, че картите, които ползват са ограничени до месец. Да речем, че ви остават 10 пътувания на 31 август, то на 1 септември ще ви изгорят.

Оказа се, че пенсионерите са толкова привилегировани, колкото и учениците. Само срещу 19 лева получават 90 пътувания в рамките на месец. Малкият пакет пък, който е на

още по символична цена, включва 60 пътувания с 10 повече от големия пакет на всички останали непреференциални карти.

Инж. Петко Драгнев, управител на „Бургасбус“, припомни, че с решение на Общински съвет – Бургас тези бургазлии на възраст над 70 години през уикенда пътуват безплатно. Той си обяснява любопитната зачестяваща практика със следното:

„Явно в началото на месеца се ограничават, за да могат да им стигнат и накрая като видят, че им остават повече, се втурват по магазините за промоции. Иначе не сме правили досега справка честа ли е тази практика. Обяснявам си го и с това, че доста време бяха затворени и сега наваксват“.

Въпреки страшното многото пътувания, които очевидно имат пенсионерите на една прилична цена, неведнъж местни политици повдигаха и вероятно ще продължат да повдигат темата за пенсионерските карти и как да се облекчат още ползвателите им.

Драгнев е категоричен, че вариант да прехвърлят пътувания за следващия месец няма.

„Програмата е написана така, че тези, които са с правоимачи карти, не само пенсионерите, но и учениците, болни и т.н., картите им да са с валидност един месец. Тенденцията навсякъде е такава. Само редовните карти прехвърлят пътувания, защото цената е по-скъпа при тях. Докато на пенсионерите едно пътуване им идва 30 стотинки“, припомня той.

За работещите хора обаче дори и да го има вариантът да прехвърлят пътувания за следващия месец, това е изключително рядко срещано. Заредена карта с 50 пътувания на цена 60 лева стига единствено за отиване на работа и прибиране до вкъщи всеки ден. Ако се наложат няколко инцидентни ползвания на градския транспорт, то в рамките на същия месец ще зареждате картата си за втори път.

Заради
сушатаЗърнопроизводители от
Бургаски регион искат
субсидии за семена и торове

Дона МИТЕВА.....

Кредитите за семена и торове да станат субсидии за засегнатите от сушата райони поискаха зърнопроизводители. Специално изслушване на фермери от Добруджа и Бургаско се проведе в Постоянната комисия по земеделие в парламента. На него присъства и заместник-министърът на земеделието Лозана Василева.

Целта на изслушването бе да се чуе от първа ръка проблемът със засушаването и ниските добиви в тези два района на България.

„Нямаме нищо напротив да се предложи друга мярка или пък ако се приеме нашето предложение за

превръщането на кредитите в субсидии да се разглежда всяко едно землище поотделно. Така че да няма злоупотреби, нито пък да има ошетени. Просто искаме да се предприемат някакви мерки, защото ако и догодина има такава суша, в Бургаско ще има фалити на земеделски стопани“, категоричен е заместник-председателят на Националната асоциация на зърнопроизводителите Илия Проданов, който е от нашия регион.

По неговите думи трябва да се обърне сериозно внимание и на възстановяване на напоителните системи и изграждане на нови, които при продължаване на сушата да компенсират.

„В Бургаско има 745 хиляди декара пшеница. Средният добив, изчислен на базата на 10% представителна извадка от фермерите, е 200 кг от декара. При пълна рекапитулация в края на годината съм убеден, че може да падне още“, дава пример Проданов, сравнявайки, че миналата година той е бил 480 кг от декара.

При ралищата тази година добивът е 100 кг от декара, а миналата година е бил около 240.

Царевицата тази година е дала 130 кг, а миналата година от декара са събрали над 500 кг. Добивите на слънчоглед са средно от 80 кг в момента, а миналата година са били 180.

Детските градини в Бургас са
готови за първия учебен ден

„Черноморски фар“.....

Всички бургаски детски градини са готови да посрещнат тържествено децата в първия учебен ден. Ремонтни дейности това лято бяха извършени в старата детска градина в квартал „Сарафово“ и в двора на ДГ „Раковина“, която се намира на булевард „Христо Ботев“ № 48.

В градина „Ален Мак“ в Сарафово бяха въведени всички необходими мерки за енергийна ефективност – полагане на хидроизолация на покрива, топлоизолация и боядисване на фасадата на сградата, които ще предоставят много по-комфортна среда на малчуганите в нея.

В ДГ „Раковина“ старите, ръждясали и амортизирани уреди на двора, бяха демонтирани, а изпочупените плочки – премахнати. На тяхно място е положено ново покритие на алеите и нови съоръжения за игра на децата в двора. Монтирани са нови катерушки и комбинирани съоръжения и два батута. В момента се довършват терасите и стълбищата към градината, които също се обновяват.

Детските ясли и градини ще посрещнат своите възпитаници на 15 септември с украса в дворовете. Приоритет за Община Бургас остава опазването на здравето и

безопасността на децата, които посещават детските заведения, затова тържествата ще се състоят в дворовете, но без присъствието на родители и възрастни лица. Децата ще бъдат разделени по групи, за да не се струпват и смесват помежду си.

За родителите, които не искат да пуснат децата си в детската градина, поради медицински причини, общинска администрация ще предостави възможност за работа от разстояние в електронна среда. За целта родителите ще могат да ползват програмата „Заедно ще се справим – игри и забавления у дома“.

Община Бургас напомня

още веднъж на всички директори и учители, че е забранено събирането на финансови средства от родителите на децата в детските градини за санитарни и хигиенни материали, играчки, дидактически материали, ремонт, оборудване, обзавеждане, познавателни книжки и учебни комплекти, с изключение на тези, предвидени за децата от яслените, I-ва и II-ра възрастова група. Задължение на родителите на децата от всички възрастови групи остава единствено осигуряването на необходимите учебни пособия на детето за неговото пълноценно участие в процеса на обучение и възпитание.

Инж. Петко Драгнев

Фалшив или изтекъл инвалиден стикер

колко работи“, обясни той пред репортер на „Черноморски фар“.

Едно от нещата, които е забелязал е, че няма нужда в наредбата да се посочва образа на картата, която ще ползва лицето с увреждания. Това е посочено в Закона за движение по пътищата. Също в него е посочен и образецът на фишовете.

„Отделно от това в наредбата беше предвидено едно наказание за малозначителност. Допускаше се да се налага глоба с фиш. Законът обаче казва, че такива наказания, дали ще е малозначително, или по време на констатиране на нарушението, могат да бъдат налагани само, когато са предвидени в закон или указ. Наредбата

Общественият посредник Тодор Стамболиев внесе свое становище по наредбата

на Общински съвет – Бургас не попада сред тези нормативни актове и такива наказания за такива нарушения не могат да бъдат регулирани от нея“, посочи Стамболиев.

Така че фишове няма да могат да се връчват, но глоби ще има.

„Самото наказание за нарушение – дали ще е маловажно, или констатирано на място, ще става с акт за установяване на административно нарушение по тази наредба. След това се издава наказателно постановление по предвидения от закона ред, чрез който се събират глобите“, каза той.

На последното заседание на Транспортната комисия, което е било специално за

разглеждане на постъпилите становища са изяснени и глобите. Освен за изтекъл и фалшив стикер, от УКОРС и полицията ще следят и за неправомерно ползване на стикера, както и за паркиране върху инвалидни места. Последното и сега се санкционира с 200 лева по Закона за движение по пътищата.

„Заимствал съм текстове от софийската наредба, която е основната при направата на нашата. Предложил съм 2-3 нарушения, които да се санкционират. Разбрах, че това мое становище е минало през работно заседание на Транспортната комисия и е прието. Корекциите са нанесени в наредбата, която тепърва ще тръгне за

разглеждане в постоянните комисии. Надявам се на тази сесия на Общинския съвет тя да бъде в дневния ред. Не мога да кажа, че съдебната практика е постоянна в нашата държава, но не съм аз органът, който ще издава тълкувателни решения. В крайна сметка, има и Правна комисия, която също ще разгледа наредбата. Опитвам се да съм в помощ, когато се съставят нормативни актове и ще продължавам да го правя. Важно е, когато се създава един нормативен акт да няма възможност за много превратно тълкуване на нормите. Колкото по-чиста е една нормативна уредба, толкова по-добре“, обясни общественият посредник.

Мулета на кока хитруват в съда

Не знаели, че наркотикът за 5 млн. лева е в колата им на път за Турция

Георги РУСИНОВ.....

Огромно количество кокаин бе задържано на границата с Турция. По време на брифинг на Окръжна прокуратура – Бургас бяха дадени повече подробности пред съдебните репортери. На ГКПП-Малко Търново автомобил е бил спрял за проверка на база анализ на риска. Открити са 17 пакета кокаин, с тегло над 18 килограма, съобщиха Иван Пасков и Васил Инджов от ТД „Агенция Митници“. Рекордното количество наркотик е намерено в тайно помещение в багажника. Задържани са мъж на 51 години от Бургас, с адресна регистрация във Варна и жена на 40 години.

„Това количество предполага доста голяма обществена опасност на престъплението, което от вчера е предмет на разследване. Кокаинът възлиза на повече от 5 милиона лева“, обясни прокурор Георги Чинев.

Наблюдаващият прокурор Мануел Манев добави, че на двамата задържани са повдигнати две обвинения – за притежание с цел разпространение и за контрабанда. Двамата са с чисто съдебно минало, като жената е неосъждана, а мъжът е реабилитиран. Грози ги затвор от 15 до 20 години и парична глоба по второто обвинение, което е по-тежко наказуемо от закона.

„Задържани са за 72 часа. Ще им се поиска постоянно-

то задържане под стража. Извършени са претърсвания на имотите им, като в единия от тях са открити вещи, които имат отношение към престъплението. Иззети са и пари“, каза Манев.

Тепърва ще бъдат извършвани експертизи и ще се проверява дали и други лица имат съпричастност към престъплението.

Последва и делото им в съда, в което окръжният съдия Ангел Гагашев преценяваше дали да останат за постоянно в ареста.

51-годишният Николай Георгиев и 40-годишната Стоянка Драгнева се изправиха пред съда по обвиненията си.

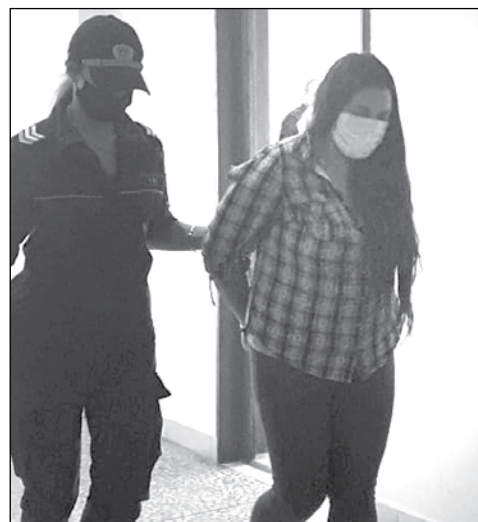
В залата стана ясно, че колата, в която служителите от Агенция „Митници“ на ГКПП-Малко Търново откриват рекордното количество дрога е на Стоянка, но закупена и подарена от Николай. Отново той заплащил и експресното изваждане на задграничен паспорт на безработната си съучастница. Запознати коментират, че най-вероятно той е по-опитният от двамата, а Стоянка е наета с цел да не буди съмнение пред властите.

Наблюдаващият прокурор Мануел Манев поиска постоянното им задържане в ареста, като се обоснова, че има реална опасност двамата да извършат друго прес-

нев обаче и двамата твърдели, че колата няма резервна гума, а именно там, в тайник, е била скрита дрогата – в 17 пакета.

Защитниците на двамата обясниха, че клиентите им са с чисто съдебно минало и поискаха те да бъдат оставени под „домашен арест“. И двамата имали постоянни адреси, където могат да бъдат намерени от разследващите органи по всяко едно време.

В последната си дума Георгиев и Драгнева отрекоха да са знаели какво е имало в колата. Отново запознати правят смелото предположение, че защитната теза на двамата ще е, че тъй като

Николай Георгиев (арестуваният на снимката вдясно) е закупил автомобила за Стоянка Драгнева (на снимката вляво)

тъпление, или да се укрят. Един от мотивите му за твърдението му бе, че са обвинени в тежко престъпление според закона.

По време на проверката на границата двамата се държаха странно според държавния обвинител. Георгиев се опитал на два пъти да избяга, а след това ударил служебното куче в носа. Обвиняемият и адвокатът му отрекоха това да е истина. Напротив, дори двамата с Драгнева били настояли проверката да бъде извършена по-бързо. Според Ма-

колата е наскоро закупена, те действително не са знаели за наличието на рекордното количество дрога. Юристи коментираха пред „Черноморски фар“, че все пак ако излязат достатъчно доказателства срещу тях един от двамата ще трябва да „пропее“ срещу другия, за да излезе „сух“ от ситуацията.

След като прецени фактите по делото, съдия Ангел Гагашев наложи най-тежката мярка за неотклонение на обвиняемите, а именно „задържане под стража“.

Откриха обновената сграда на „Пожарна безопасност“ в Созопол

„Черноморски фар“.....

С тържествена церемония в присъствието на кметовете на общините Созопол и Сюлоолу, Република Турция, официално бе открита обновената сграда на Участък „Пожарна безопасност и защита на населението“ – Созопол, явяваща се етап от проекта „Информирани, обучени и екипирани“ по Програмата за трансгранично сътрудничество между България и Турция.

Проектът е изпълняван в последните няколко месеца от представители на крайморската община и турската страна, като освен реновиране сградата на противопожарната служба в Созопол, са закупени два високопроходими автомобила, както и лични предпазни средства и техника за доброволните формирования в Созопол и огнеборците. Предстои ремонт на сградите на пожарните служби в Бургас и Малко Търново, като следващи етапи на проекта, които предстои да приключат до края на 2020 година.

Началникът на Първа противопожарна служба – Бургас главен инспектор Николай Николаев, отговарящ за Участък ПБЗН – Созопол, благодари на генералния консул на Турция в Бургас – Селен Гюзел за оказаната подкрепа, като си пожела и нови възможности за бъдещо сътрудничество. Николаев благодари на кмета на Община Созопол – Тихомир Янакиев, на председателя на Общинския съвет – Георги Пинелов, както и на управителя на строителната фирма, реализирала проекта – Николай Николов.

От своя страна генералният консул на Турция – Селен Гюзел заяви, че „България е наш приятел, съсед и съюзник. Програмата за трансгранично сътрудничество е една от важните сфери за съвместните отношения, като досега партньорствата са били по десетки проекти в областта на туризма, образованието и околната среда. Сегашният проект обаче поставя на преден план подходите, насочени към здравето и живота на хората, като това се явява и вид солидарност в борбата с пандемията, обхванала целия свят“.

Своите благодарности и впечатления от бързата реализация на действията по подобряване работната среда на созополските огнеборци, както и по екипирането им за работа в рискови ситуации, изрази кметът на община Созопол – Тихомир Янакиев и кметът на община Сюлоолу – Мехмет Орманкьран.

"ЧЕРНОМОРСКИ ФАР" ЕАД

Издател:
Димитър Николов

Главен редактор:
Силвия Шатърва

Вестникът е носител на наградата "Св.Константин Кирил Философ" на БАРМ.

Носител е на наградата "Златно перо" на СБЖ.

Новините в развитие

Вестникът е носител на орден "Св. св. Кирил и Методий", втора степен. Член е на Българската асоциация на регионалните меди (БАРМ).

"Черноморски фар" е учредител и член на Български медиен съюз (БМС)

Репортери и редактори: 0878/424676 • Кореспондент: Айтос 0558/2-35-27 • Реклама: Директор 0897 546 055
Счетоводство: 056/82 54 35 • Телефон за реклама: 056/ 82 54 35, 0878 424 698

Всички права са запазени. Възпроизвеждането на информацията от "Черноморски фар" под каквато и да е форма, без предварително писмено разрешение от притежателя на авторските права или без позоваване на източника е забранено. Всеки автор носи персонална отговорност за публикацията си.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:
ул."Милин камък" 9, ет.3
"Черноморски фар"
e-mail: far@chfar.com
info@faragency.bg

Билетът за риболов в

Отделят дребномащабния в изцяло нова стопанска дейност

Георги РУСИНОВ.....

През изминалата седмица бе внесен законопроект с изменение и допълнение на Закона за рибарство и аквакултури. От документа най-видно прозря идеята на законотворците любителският риболов в Черно море да се осъществява с наличието на валиден билет. Това ще доведе до повишаване на събираемостта на данни за този вид риболов, твърдят вносители. Промяната ще се отрази и на допустимия улов, който за Черно море за един ден ще е 5 килограма, както е за вътрешните водоеми. Досега за Черно море бе 3 килограма.

Последваха гневни реакции сред рибарите, които първоначално разбраха, че риболовът в Черно море ще се из-

вършва с отделен билет. За „Черноморски фар“ обаче от ИАРА и депутати потвърдиха, че билетът ще е един и същ – както за водоемите във вътрешността на страната, така и за улова на риба в Черно море (б.а. - четете в картата към темата).

Самият проект обаче предвижда нещо много важно, около което се обединиха, както от Изпълнителната агенция, така и народни представители от управлението и опозицията. Дребномащабният риболов в Черно море се обособява като специфична стопанска дейност. Цели се да се намали административната тежест за малките риболовни оператори. Идеята е от много години и е на Димитър Янчев от Сдружение „Морски сговор“ при Ченгене ске-

ле, научи „Черноморски фар“. По този начин ще се предостави възможност на лицата, които желаят да извършват дребномащабен риболов с риболовни кораби с обща

дължина под 10 метра, да заявят изрично желанието си пред съответния административен орган. Разликата е, че те ще имат право да извършват дейността си само с раз-

решително за дребномащабен риболов и документ за придобито право за усвояване на ресурс от риба и други водни организми.

Друга промяна, която законопроектът предвижда, е с цел повишаване на информираността и осигуряване на достъп до водните обекти държавна собственост, в които е предоставено управлението на рибните ресурси на сдружения за любителски риболов, ще бъдат въведени нови изисквания за обозначаването им и определянето на зона за свободен достъп до тях. Това ще гарантира по-добро управление на рибните ресурси в дадения воден обект.

В законопроектът са предвидени разпоредби, които ще позволят попълването и изпращането на данните от риболовния

Галин Николов, изпълнителен директор на ИАРА:

Много хора не разбраха концепцията

По темата с внесения законопроект за промени в Закона за рибарството и аквакултурите потърсихме и Галин Николов – изпълнителен директор на ИАРА (Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури). Той е един от хората, които са хвърлили много труд по проекта. По неговите думи България е един от пионерите в Европейския съюз с предлаганите промени. Коментира и горещата тема с билета за риболов в Черно море.

„По отношение на въвеждането на билет, много хора не са разбрали, че това няма да е отделен билет, а ще е същият, който всички любители риболовци си вадят за водоемите във вътрешността на страната. Това е в процес на обсъждане. Нека, който не му харесва, смята, че не е редно, сега е моментът да даде своето мнение. Ако ни убеди в правотата си, ние ще се съгласим. Не е казано, че на 100% задължително ще има такъв билет“, посочи той пред репортер на „Черноморски фар“.

Николов добави, че всичко е обсъдено с любителите риболовци и никой не се е противопоставил.

„Мисля, че и сега няма да се противопоставят, но ако да, то ние ще се съобразим. Идеята беше като цяло да пишем нов закон. Да разделим аквакултурата от риболова, защото двете се бият помежду си. Категорично

обаче имаше много неща, които трябва да се променят и да направим така, че законът да си върви пропорционално с регламентите. Трябваше да намалим някои от санкциите например. Ще оставим горната висока, но ще намалим долните“, каза той.

За пример той даде съседна Гърция, където практика за риболовен билет за

улова в морето няма, но за сметка на това има редица други ограничения, които на българина биха се сторили крайни.

„Ако ние ги въведем за нашите любители-риболовци, това значи да ги ограничим да влизат единствено в морето. Ние слагаме билет на първо място, за да няма реваншизъм за тези, които ловят във вътреш-

ността и тези, които ловят в Черно море. Има я тази неравнопоставеност. По този начин връщаме мача в началото. Но пак казвам, билетът може да го има, може и да не го има. Едно от нещата, поради които сме предложили да има билет за любителския риболов е да събираме статистическа информация за това какви видове риба се ловят и колко. Това е по регламент от Европейската комисия. Аз не мисля, че ще има противопоставяне, защото 90% от тези, които ловят във вътрешността, ловят и в Черно море“, продължи Николов.

Твърденията, че досега не се спазва подаването на информация в билетите, той определи като неверни. „В самия билет за любителски риболов има няколко графа, които се попълват – къде си бил, какво си хванал. Това се прави с цел статистика. Ще обясня защо. В България се смята, че ядем малко риба. Статистиката, която водим се отчита на база това, което се произвежда и продава в магазините. Никой не отчита любителския риболов. Ако сложим и него ще видим, че българинът консумира средно за Европейския съюз риба. Има актове за неправилно водене на риболовния билет. Нямаме обаче много такива написани и аз смятам, че риболовците, за моя радост, стават все

повече и повече отговорни. Наблюденията ми са от последните 2-3 години. Извършваме един истински любителски риболов“, обясни шефът на ИАРА.

Призна и че се изтървал на няколко пъти, че рибарите са месари. С това обаче не искал да обиди никого, а по-скоро да се опита да ги мотивира да са коректни.

„Не да правят буркани, а да си упражнят хобито. Да си починат сред природата, да почистят след себе си, да хванат риба, да я пуснат, 3 килограма са достатъчно количество, с което може да нахраниш и себе си и семейството си. Но да ловиш над 10 килограма и да правиш буркани на язовира е недопустимо. Язовирите са за всички, както и рибата“, категоричен е той.

В законопроекта обаче той отчита нещо много важно. За пръв път дребномащабният риболов ще излезе на светло. Това е иновация и е водещата тема в предлаганите промени, смята Николов.

„Излиза нов рибар – дребномащабният. Всяко ново нещо води след себе си позитиви и негативи. Тук се надявам да са само позитиви, като много работихме заедно с колегите от министерството. Много срещи проведохме с дребномащабни риболовци. Идеята е да направим така, че да намалим административната тежест към

тях. Да се види, че те съществуват. Не е тайна, че над 80% от риболовния флот в България и света е дребномащабният. Това е нещото, с което трябва да се занимаваме следващите години. Това е тенденцията и в Европа, и света – да защитим дребномащабния риболов. Той е устойчив, най-малко замърсява. Най-малко вреди оказва върху морето и рибните ресурси. Това е нещото, което се надявам да сме направили добре и всички да са довольни“, коментира още той.

Важното в случая е, че те ще излязат на бял свят. Това е най-важното, сигурен е Николов и добавя: „Досега те не съществуваша. Всички извършваха стопански риболов. Трябва обаче да има разграничение между едните и другите. Да, пак ще продължат да извършват риболов, но по малко по-различен начин. Нека да го стартираме, а пък дори и да има корекции, те ще са за добро“.

„С този законопроект ние сме едни от пионерите изобщо. В цяла Европа усилено се говори за дребномащабния риболов. Преди 2 години в Малта подписахме декларацията за това. Идеята е да го защитим и да го направим истински. Комисията много мислят върху това предложение, но все още не са излезли със 100% решение как точно ще се утвърди“, завърши шефът на ИАРА.

Черно море остава под въпрос

дневник по електронен път за кораби с обща дължина под 12 метра. В това число ще бъдат включени и тези, извършващи дребномащабен риболов. Така ще се подобри качеството на събираните данни за риболовните дейности на тази част от риболовния флот. Предвиден е и

механизъм, чрез който ще се разграничава целта при осъществяването на аквакултури в две насоки. Първата е продажба или реализация на клиенти. Втората – извършване на платен риболов (за спортно-развлекателни цели).

В Закона за рибарство

и аквакултури са добавени забранените уреди, принадлежности, приспособления и средства за извършване на риболовна дейност. Това е така, тъй като имат отрицателно въздействие върху рибния ресурс. Става въпрос за серкмето, цапалото, рачилото и герима.

Промени има и в глобите. Размерът на някои санкции за извършени нарушения от административен характер ще бъдат намалени или увеличени, съобразно социално-икономическите условия и тежестта на административното нарушение. Като цяло обаче горните граници се запазват.

Проектът тепърва е качен за обществено обсъждане, като всеки може да дава предложения преди да влезе за гласуване в парламента. Нагласите сочат, че идеята за билета все пак може да отпадне.

Д-р Стойно Стойнов, депутат от ГЕРБ: Идеята не е толкова страшна

Идеята за риболовен билет и за Черно море не е толкова страшна. Това заяви пред „Черноморски фар“ депутатът от ГЕРБ д-р Стойно Стойнов. Той се аргументира с това, че много голям процент от рибарите имат билети за всички водоеми във вътрешността на страната. Процентът на тези, които ловят само в Черно море е много малък, смята той. Важен според него е и фактът, че това е едва законопроект, който може да търпи промени.

„Не е решено още дали билетът ще го има. Във връзка с това съм говорил със заместник-министър Лозана Василева и очаквам да се вземе някакво решение, но трябва да мине общественото обсъждане“, каза Стойнов.

Той даде пример с Европейския съюз и как в някои страни-членки има такава практика.

„Има различни практики в Европейския съюз. В една част мисля, че има практика с билети. За Гърция знам, че нямат, но пък имат съвсем други ограничения. Там са много високи санкциите при установяване на някакво нарушение. Имат много стриктни проверки. Рибарите от брега могат да хващат до пет килограма риба. За лодката не повече от десет килограма общо. Може и пет души да сте, пак е толкова лимитът. Всичко това е превенция. При нас тепърва навлизат нещата. По-важното е, че в този проект за първи път се третира дребномащабният риболов. Идеята е да стане законно и да го имаме в България“, поясни депутатът.

Стойнов посочи и няколко факта около прословутия билет.

„Същият този риболовен билет ще покрива и този за риболова от брега в Черно море. Като говорих с министерството ми казаха, че от Европейския съюз държат много за количеството уловена риба. Ако това се въведе, би трябвало всеки рибар да отчита улова си за деня и да го качва на някаква платформа. Това е цяла

та идея за прословутия рибарски билет. В същото време ако дойде един турист от Гърция и иска да лови риба на кея на Приморско например, за него няма да има билет, защото няма да знае, че трябва да има такъв. Обаче, ако на него му се реши да лови без билет, а българите трябва да имат, това вече е дискриминация. Говорили сме ги тези работи със заместник-министъра и се надявам, че ще срещна разбиране и няма да стане задължително да има риболовен билет за Черно море“, каза още той.

Иначе отчитането на риболова и сега важало, но по думите му никой не го правил.

„Иначе се записва в билета къде си бил за риба и какво количество си уловил, за да може ако ти поискат справка, да дадеш информацията. При нас става така, че законите са написани, но при изпълнението им нещата куцат. Иначе няма лошо да се следят цифрите“, завърши Стойнов.

Любители с лодки цакаят големите играчи, продават риба на заведенията

Един проблем, който има нужда от осветляване, за който Галин Николов информира е нелоялна конкуренция от страна на любители риболовци. През лятото в ИАРА са получавали неведнъж сигнали от хора, които извършват стопански риболов, че любители с лодки ловят големи количества риба и я продават на заведенията.

„Това е нелоялна конкуренция и дейност в сивия сектор. Да не забравяме, че любителският риболов е само за лич-

на консумация. Няма право да продават рибата. Не казвам, че всички любители са такива, но имаме оплаквания. Ние се опитваме да спрем точно сивия сектор. Да спрем браконьерството, което също е част от него, да спрем незаконната продажба на риба. Стараем се да помагаме на рибарите“, коментира Николов.

Промените в закона, касаещи дребномащабния риболов, ще са стъпка напред в решаването на подобни проблеми.

Петър Кънев, депутат от БСП:

Не е нужно сега да утежняваме ситуацията

Депутатът от БСП Петър Кънев реагира остро на идеята за билет и за риболова в Черно море. Пред „Черноморски фар“ той обясни, че не е необходимо точно сега да се утежнява ситуацията предвид икономическото цунами, което ни чака по думите му. Иначе според него с темповете, с които работи Парламентът, то до края на годината законопроектът трябва да мине второ четене.

„Законът е важен дотолкова, до колкото въвежда една трета категория риболов. Освен любителския и професионалния, въвеждаме и дребномащабния риболов. Това е една добра инициатива на Димитър Янакиев от „Морски сговор“. В Европа вече в доста законодателства има такава формула за риболов. Тука големият въпрос беше, че всяка страна сама за себе си трябва да реши какво означава дребномащабен риболов. Дали касае големината на лодката, дали касае мрежи и други съоръжения, които се ползват, колко души ще са в лодката и т.н. Тук се подбра мисля един разумен размер на лодката – до 12 метра дължина попадат в графата дребномащабен риболов“, коментира той.

На реакцията му срещу идеята за билет и за морето получил отговор, че е нормално след като такава практика има за риболова във вътрешността на страната.

„Черноморският риболов е доста по-различен и мисля, че точно в тази ситуация, когато се опитваме да спасяваме икономиката, да

въвеждаме нови ограничения при положение, че това 500 години го няма в България, не е нормално. На други места също няма риболовни билети за морето. Не виждам логика едно дете, или човек да хвърли една кучка и да му искат билет. Да не говорим, че самата ИАРА няма и административния капацитет да контролира. Те не могат да се справят с големите нарушители, с траленето на дъното, с бялата мида, пък камо ли и с това да се занимават. Затова беше остра и реакцията ми“, посочи Кънев.

Тези дни обаче Кънев е провел среща с шефа на ИАРА Галин Николов и рибарите от Ченгене скеле. На нея, около два часа, те са разгледали точка по точка предлаганите промени в закона, като са стигнали до извода, че въвеждането на билет за морския риболов може да отпадне. Други от промените пък ще претърпят корекции, поясни депутатът.

„Не виждам нещо, което не може да се администрира, защо трябва да се пуска. Полудяваме понякога от глупости, които копираме.

Помните навремето Симеон Дянков беше казал във всяка рибарска лодка да има касов апарат. Помните изискването му да имат хладилни камери, което беше пълен абсурд, защото с лодката имаш право да влезеш в двумилната зона и докато излезеш от морето, рибата още мърда. Доста глупости се направиха последните години“, добави народният представител.

ОУ „Антон Страшимиров“

И в руенско село, и в Бургас деца искат да влязат в клас

✓ Първолаците в ОУ „Антон Страшимиров“ са в специално крило

✓ Учители оставят кабинетите

Дона МИТЕВА.....

В навечерието на новата учебна година вълненията са пречупени през по-особена призма тази година. Реалният старт е продиктуван от убеждението, че обучението в класна стая и прякото взаимодействие с учителите и съучениците, са най-добрата и незаменима алтернатива. Същевременно се налага съобразяване с адекватна вътрешноучилищна организация и мерки за намаляване на рисковете от предаване на COVID-19. За всяко училище мерките са съобразени с особеностите и възможностите, които дава сградата и броят на учениците. По-долу даваме примери с подготовката на едно бургаско основно училище и едно в руенското село Череша. Общото е в това, че и

в двете школа всички искат да влязат в клас. Няма родители, които да са заявили, че няма да пуснат децата си в присъствена форма на обучение. Разликите са в организацията на учебния процес, продиктувана изцяло от броя на обучаващите се. В бургаското ОУ „Антон Страшимиров“ се учат 1050 деца, сред тях има и 16 ученици, които са със специални образователни потребности. Нито един родител не е изразил желание детето му да се обучава от дистанция. „Имаме случай на ученик със СОП, чийто родители дори закупили химическа тоалетна и я монтираме в подходящо помещение. Детето ще посещава часовете с придружител. Но ще бъде в клас“, коментира директорката Дияна Петкова. Новото тази година за

Директорът Дияна Петкова с възпитаници на ОУ „Антон Страшимиров“

училището е това, че се изоставя кабинетната система. Учителите ще са тези, които ще влизат в клас при учениците. Единствено в кабинети ще се провеждат часовете по компютърно моделиране в начален етап и по информационни технологии. Понеже физкультурният салон е малък –

в него при лоши метеорологични условия ще се допуска само по един клас. Ако има дублиране – другият клас ще остане в класната стая. „Кризата за пореден път ни показва, че ключът към ефективност на образованието е синхрон между всички участници в образователния процес и трудовата дейност – педагогически специалисти, непедагогически персонал и ученици, с активната подкрепа и съ-

участие на родителите“, коментира Петкова и допълни, че предложената организация и мерки за намаляване на рисковете от предаване на инфекцията остават отворени и могат да бъдат променени и допълвани винаги когато бъде оценена необходимостта от това. Все пак практиката е тази, която ще покаже колко ефективни са те. Паралелките от I клас се отделят на първи етаж западно крило. За да не се допуска струпване на ученици, освен централния, се отваря и входът от западното крило – откъм училищния стол. Същият се използва за вход-изход само от учениците от начален етап. Осигуряването на пропускателния режим се осъществява от непедагогическия персонал и/или дежурните учители на етажа. Учениците от прогимназиален етап ще ползват само централния вход. Съответно разделени са и стълбища и коридори и еднопосочно придвижване по коридорите. Храненето на учениците от начален етап е планирано да става по предварително определен график под контрола на учител, като има специални зони за хранене за

отделните паралелки. Следи се да няма споделяне на храни и напитки. А за малките храненето се организира под формата на кетъринг в класните стаи с индивидуални прибори. При топло време то може да става и в обособени площи на двора. Това са само част от наредените предварително мерки от училищното ръководство. По отношение на щекотливата тема – изолатора, директорката Петкова е категорична: „В никакъв случай това не е място на позора, нелицеприятно или пък видимо от всички. Вторият ресурсен кабинет, който е с климатик, мека мебел и лесно може да бъде дезинфекциран сме определили за такова място. С дете то ще остане класният ръководител до идването на родителите му. Имаме две медицински сестри в училище, но те са необходими в кабинета си“. Предвидено е в „Антон Страшимиров“ комуникация с родителите да се осъществява предимно с електронни средства. Индивидуалните срещи и консултации да се провеждат по предварителна уговорка и при спазване на изискванията на здравното министерство.

Така изглежда стаята, предвидена за изолатор в ОУ „Антон Страшимиров“ - Бургас

Осигуряват таблетки за социалните центрове в Средец

Михаил КОЛЕВ.....

Социалните центрове в Средец ще имат таблетки, на които да се обучават децата от 1 до 12 клас. Договорът вече е подписан и той е на стойност 9900 лева. Проектът е финансиран чрез фонд „Социална закрила“ на Министерството на труда и социалната политика. „В рамките на тези 9900 лева ще се осигурят технически средства за подпомагане на образова-

телния процес на децата и младежите в тези центрове за настаняване от семеен тип. С това целим да осигурим непрекъснат образователен процес на децата, настанени в социалните услуги от 1 до 12 клас и да се подпомогне тяхната самостоятелност. С подкрепата за усвояване на учебния материал целим да повишим шансовете им за успешно завършване на учебната година, преминава-

не в следваща форма на обучение, а за някои от тях възможност за придобиване на степен на образование. Пусната е обява и в момента се събират оферти. Ще направим всичко възможно до началото на новата учебна година техническите средства да са налични и децата да не изпуснат нищо от учебния материал“, каза пред вестник „Черноморски фар“ кметът на община Средец инж. Иван Жабов.

В село Череша родители настояват за целодневно обучение

Далеч по-лесна е организацията на учебния процес в руенското село Череша. В училище „Христо Ботев“ там учат 28 деца в смесени класове. Комбинациите са 1 и 2 клас, 3 и 4, 5 и 7. Шести клас са самостоятелна паралелка. „Имаме достатъчно площ, така че да се осигури нужното разстояние между чиновете. В отделна сграда, където бе

мястото да закусят, там има мивка и топла вода. Няма нито един родител, който да не желае да пусне детето си в присъствена форма на обучение“, разказва директорката Айтен Вели. Дори родителите на-

Айтен Вели - директор на училище „Христо Ботев“

Класната стая на учениците от 3-и и 4-и клас в училище „Христо Ботев“ - село Череша. Децата ще стоят по едно на чин

стояват за целодневно обхващане на децата в училище. „Една част от майките работят в кабелния завод в Люляково и се чувстват по-спокойни за децата си, когато те са в училище. Засега сме предвидили една група да има занималнята, но ще гледаме да я направим така, че да се обхванат максимален брой деца“, допълва директорката.

народен Приятел

Издание на Община Айто̀с

Вестникът е основан на 14 април 1924 година 11-14 СЕПТЕМВРИ 2020, бр. 407

С постановление на Министерски съвет финансираха общински проект за село Карагеоргиево с 652 339 лева

На 4 септември с Постановление №250 Министерският съвет постанови трансфер по бюджета на Община Айто̀с за 2020 година в размер на 652 339 лева, за корекция и изграждане на пасарелки и водосток на западното дере в село Карагеоргиево.

Финансирането е по проект на Община Айто̀с, подаден до Междуправителствена комисия за възстановяване и подпомагане към МС, свързан с необходимостта от спешна корекция на единия от двата участъка от дерето, който се намира в регулацията на село Карагеоргиево.

При поройни дждове през пролетта и лятото, дерето не може да отведе водите и те

Село Карагеоргиево

Карагеоргиево е първото село в община Айто̀с, което се сдоба с модерен Многофункционален спортен комплекс

Пореден одобрен проект за Община Айто̀с

заливат квартала около него. Последствията са наводнени жилищни сгради, унищожена реколта в дворовете и напълно заличени улици.

С финансиране по проекта ще се извърши прочистване и продължаване на дерето, ще бъдат изградени две пасарелки само за пешеходци с парапет от двете страни, водосток и пасарел-

ка за МПС.

Тъй като дерето се намира в непосредствена близост до улица, предвидено е и изграждането на стоманена предпазна ограда. Дейностите по проектното предложение включват още прочистването на храстите и тревите, които усилват ефекта на преливане на водите.

НП

В АЙТОС Патриотичен дух и венци за 135 години от Съединението

През 1880 година е създаден Българският таен централен революционен комитет, който си поставя за цел да осъществи обединението на Княжество България с Източна Румелия. Пет години сърцата работа и революционното начинание е увенчано с успех, а 6 септември 1885 година става забележителна дата в историята на България.

На 6 септември 2020 година, с тържествен ритуал в двора на бившето Логопедично училище, Айто̀с отбелязва 135 години от Съединението. Ученици и учители от СУ „Никола Вапцаров“ представиха

историческия акт. Монтирана е преди 35 години, по повод 100-годишнината от Съединението на Княжество България и Източна Румелия. Над 30-годишни са и усилията на айто̀злии да се сдобият с реплика на знамето на 11-ата Айто̀ска дружина. Още след поставяне на плочата през 1985 година започва издирването на знамето, под което 11-а Айто̀ска дружина е воювала в Сръбско-българската война.

Опитите са безконечни. Допреди няколко години, когато Васил Едрев, кмет на Община Айто̀с, Красимир Енчев - председател на ОбС - Айто̀с и Иван Вълков - народен представител от ГЕРБ, най-накрая увенчават това дело с успех. Днес Община Айто̀с разполага с реплика на знамето, под което айто̀ските воители са проливали кръвта си в името на българската свобода. През 2019 година в Айто̀с беше изграден и паметник на загиналите във войните айто̀злии, градежът местната общност очакваше от 100 години.

НП

Негово Високоблагочестие иконом Димитър Ингов е новият постоятел на храм „Свети Димитър Солунски“ - Айто̀с, назначен със заповед на Негово Високопреосвещенство Сливенски митрополит Йоаникий.

с патриотични слова, песни и стихове историческото значение на този ден.

На тържеството присъстваха кметът Васил Едрев, председателят на Общински съвет - Айто̀с Красимир Енчев, общински съветници, директори на училища и детски градини, много учители и граждани. Общината, Общинският съвет, всички учебни и детски заведения и много граждани поднесоха венци и цветя пред паметната плоча на Съединението, поставена на една от стените на бившето училище.

Паметната плоча е знак на почитта на айто̀злии към ис-

Часовете по физика бяха вълшебство...

Спомен за Тодор Данов - учителя с душа на поет...

Геновева ЗАФИРОВА.....

Ученици и колеги напразно го чакат, а вместо него - тъжна вест. Вече го няма. Беше само на 58.

Беше през есента, 9 ноември 1993 година. Отиде си от нас обаятелният човек с душа на поет, специалистът, професионалистът и уважаваният колега - учителят Тодор Данов. Неочакваната му кончина беше удар не само за семейството, но и за училище „Никола Вапцаров“, където той работеше като учител, като заместник-директор и директор. Загубата на тази уникална личност сплоти ученици и учители. Изпращането организира Сотирка Желева, тогава също заместник-директор.

Пред Ритуалната зала на училището с обичания Тодор Данов се простиха всички. Учениците от тогавашния IX клас, за класен ръководител Донка Милева, покрусени от загубата, пишат: „Учителят Тодор Данов беше човек, отдаден на работата си. Изпълнен с енергия, той превръща часовете по физика в малък празник - в тях се дискутираше, спорехме - всеки имаше свободата да изкаже своята позиция и мнение. Освен физичните закони, пред нас този изключителен човек разкриваше и много човешки истини, за които друг не ни беше говорил. За нас името му е олицетворение на професионализъм и човечност.“

Никога няма да забравя първото си запознанство в това училище, където постъпих на работа през 90-те години на миналия век. Посрещна ме ведър, усмихнат колега, с думите: „Идваш от далечно съзвездие, затова си толкова загадъчна и поетична, трудна си за разгадаване.“ Беше Тодор Данов, физикът, който се занимаваше и с астрология. Ерудит с щедро сърце, който отдаде ум и способности за възпитанието и обучението на много млади айтозлии.

Роден е в село Добрич, Елховско, на 20 ноември 1934 година. Още от гимназията свири на китара, а от 1958-а до 1961 година е студент в Учителския институт в Бургас, специалност „Математика и физика“. Студентската му любов е съпругата Пенка Данова. След института работи като директор на основното училище в село Чернозем, Ямболско. Но сърцето го тегли към Айтос, при неговата любима. Работят четири години в село Руен, вече

Тодор Данов

15 септември 1986 година като директор на училище „Никола Вапцаров“

ключили граждански брак. Още в първите дни на съвместния им живот Тодор Данов продължава образованието си по специалността „Физика“ в Софийския университет „Св. Климент Охридски“. Успешно се дипломира и се явява на конкурс за обявено място в училище „Св. св. Кирил и Методий“ в Айтос. Спечелва конкурса и за известно време работи в основното тогава училище. През 1974 година е назначен в ПГ „Христо Ботев“ - Айтос и 20 години отдава творчески сили за просперитета на гимназията като учебно-възпитателен център. Завършва клас квалификация в ИУУ-Шумен.

датели, годините... Какво са годините пред делата?! Точно тогава се проявява издръжливостта и уменията да се работи в екип. Тогава проличава допълването и етичността на прекрасния tandem от заместник-директори Желева-Данов.

Днес, г-жа Сотирка Желева, със „сърце на длан“ ми разказва за почитаността на нейната половинка, за уменията му, когато е нужно, да „укроти“ силното и желание за постигане на непостижимото. За този сполучлив tandem в училището се говореше дълго - тя, изпълнена с енергия и неудържима, той - тактично я приземяваше с

С Випуск 1976 г. на ПГ „Христо Ботев“

Успехите му като специалист и класен ръководител, уменията му да общува с колеги и възпитаници, организаторските му способности, не остават скрити за обществеността в града.

През 1983 година, по искане на партийния комитет, е назначен за заместник-директор на училище „Никола Вапцаров“, заедно с колежката си Сотирка Желева. Работят при директора Станчо Димитров в новопостроеното училище. Трудно, съзидателно време, „когато се наливаха основите“, както пише Пеню Пенев.

Разтварям летописната книга на училището - редят се имената на първите съзи-

ум, воля и аргументи. А Желева е човек с опит - 15 години е била заместник-директор на училище „Св. св. Кирил и Методий“ в Карнобат. „От строящото се училище имаше само няколко корпуса. Всичко мина през нашите ръце“, с умиление си спомня днес Желева. За да започне учебната година, заедно с учителите събират учебници от село Руен и от училище „Атанас Манчев“. Търсят помощ от промишлени предприятия в града за довършителните работи по сградата. Организаторски талант и всеотдайност или просто изпълнен пред съвестта дълг?! Заедно с всички свои ко-

леги, двамата заместник-директори се включват в почистването, озеленяването и украсяването на кабинетите. Поръчват стелажи, работят нонстоп, спомня си Мария Тенева, преподавател по рисуване. Желева е истинска фурия - иска всичко да бъде готово предсрочно, Данов пък обединява, успокоява, лекува рани с музика... И двамата - неповторими ентусиасти, „заразяват“ колегите си с желанието да посрещнат учениците в едно прекрасно училище.

Със съпругата си Пенка Данова

че - пречат му. Здравето му е подкопано. Случва се да му вдигат стол дори... Принуден е да напусне директорската длъжност. Даже се оттегля, и една година работи като учител в село Мъглен. Но на следващата, вече като директор, Сотирка Желева отново го назначава като учител в училище „Никола Вапцаров“ в Айтос. Разказва ми за този случай с огромно вълнение и с влага в очите: „Беше почтен човек, но неразбран!“. Такъв го помнят и неговите прекрасни две момчета, и съпругата му, които говорят с възхита за него - грижовен баща и всеотдаен съпруг.

следващите директори.

Но колегите в училище „Никола Вапцаров“ откриват у Данов водача, силния дух и творчески заряд. „Той бе достатъчно мъдър и прозорлив, за да бъде подкрепян. Ние можехме само да го следваме“, споделя Станка Матева, преподавател по биология и партийен секретар на училището тогава. Оценката и за Тодор Данов споделят и колегите М. Тенева, М. Пъжева, Н. Димитроваа, К. Костадинова, Н. Златева и др.

Данов беше обаятелна личност, събуждаше ревност към науката. Даряваше всички с обич, внушаваше без да се натрапва, с неповторимия си маниер на работа и личностни качества. А с басовия си глас, усмихнатия поглед, внушаваше уважение и оптимизъм. Беше център на интелектуалния живот в училището и по възрожденски всеотдаен като учител. А някои недорасли хора не можаха да понесат интелектуалната му мощ. Жалко, че си отиде толкова рано. Но остана жив в съхранените спомени на хилядите му ученици. Помнят го като неподкупен и честен до безразсъдство човек, роден да раздава мъдрост и обич на другите. „Завидно беше уменията му да създаде атмосфера, да разведри обстановката, и така да ни въведе в учебния час, че да ни бъде интересно. Така печелеше нашите сърца“, разказва един от учениците му, Т. Тенев.

За педагога и човека днес си спомнят и някогашните му ученици - кметът на общината Васил Едрев, директорът на СУ „Христо Ботев“ Пенка Кирязова, стоматологът Златка Андонова, колежката Веска Куцарова, и още и още негови възпитаници. „Имах щастието да ми бъде класен ръководител и преподавател по физика. За него преподаването беше свещенодействие. Надарен беше със завиден усет да познава човешката душа. Следеше с внимание развитието на всеки свой ученик, обгрижваше ни, интересуваше се какво мислим, учеше ни, че трябва да отстояваме мнението си с аргументи. Беше строг, но справедлив. Незабравими са за мен годините, в които беше мой учител - 1973-1976 г.“, признава настоящият кмет на общината Васил Едрев. А Веска Куцарова допълва: „Преподаваше ми математика в училище „Св. св. Кирил и Методий“, в същото време следваше задочно физика в СУ „Св. Климент Охридски“. Справяше се с лекота с най-буйните ученици и класове. Знаеше, че ключът към сърцето на ученика е обич и внимание. Като класен ръководител често ни свиреше на китара, умееше да внесе празничност в ежедневието, и така ни сплотяваше. Общуването с него беше вълшебство.“

Учениците му от училище „Христо Ботев“ помнят с благодарност как винаги успявал да направи интересни, иначе скучните уроци по физика. Спомнят си и за неповторимия му подход към всеки ученик и за това, че при него нямало изоставящи. Науката физика, стоплена от педагогическия такт и широкия му светоглед, става желана дисциплина за средношколците.

Търсеше доброто у всеки човек. Затова и до днес за него говорят с възхищение и първите му ученици от село Руен. Тодор Данов остави светло името си, проправи път и остави следа. Тя е доброто, което си сторил и любовта, които си дал. Другото е прах и вятърът на живота ще го отведе...

Сотирка Желева

Прекрасни спомени пазят за Тодор Данов и участниците в Ритуалния хор към общината с ръководител Димитър Златев - Цецо. С топлина и симпатия, за таланта и чувството му за хумор, говорят колегите Енвер Османов и Стефка Фотева, участници в хора. Тодор Данов пее и редом с незабравимия бай Арам и съпругата му Сирухи, вече покойните айтозлии, които всички знаем като естети и интелектуалци.

Любовта към музиката води учителя по физика и

На сцената с група „Реверанс“

леги, двамата заместник-директори се включват в почистването, озеленяването и украсяването на кабинетите. Поръчват стелажи, работят нонстоп, спомня си Мария Тенева, преподавател по рисуване. Желева е истинска фурия - иска всичко да бъде готово предсрочно, Данов пък обединява, успокоява, лекува рани с музика... И двамата - неповторими ентусиасти, „заразяват“ колегите си с желанието да посрещнат учениците в едно прекрасно училище.

Когато през 1986 година директорът Ст. Димитров си отива неочаквано от този свят, Тодор Данов е назначен за изпълняващ длъжността директор. С изключителна воля, знания и организаторски талант успява да изведе училището на предни позиции. Стреми се да постави учебно-възпитателния процес на научни основи, но среща отпор и негодувание у някои егоцентристи. Не го подкрепят, нещо пове-

в Групата за стари градски песни „Реверанс“ с ръководител Величко Апостолов. Многобройни са изяви на групата на сцена, в клубовете и по селата. Много успешно е участието й в Петрич на Фестивала „Златен кестен“ през 1993 година.

Весел по природа и надарен с чувство за хумор, Тодор Данов е и много раним човек. Всички „удари“ като директор и заместник-директор преживява дълбоко, дори драматично. За да го разведри, колежка стихоплетства и му подхвърля хумористично стихче: „Когато цъфтят теменугите, и работите отиват на зле, тегли им чертата на другите, и гледай ти да си добре!“

Уви! Задкулисно, тия недоброжелатели продължиха да му троят дните. Не можаха да го оценят, или не искаха, защото нямаша усет за възвишеното. За жалост, и след кончината на Данов, тези тъмни души продължаваха да слагат прът в колелата и на

Тодор Данов с последния си Випуск 1993 г.

Силна приятелска подкрепа за таланта на Янка Иванова

Две първи книги и юбилей празнува Иванова в препълнена зала

Не една, а две първи стихосбирки представи Янка Иванова на 8 септември, пред приятели, туристи, учители и близки в Заседателната зала на Общината - лирическата „Из дълбините на моята душа“ и книгата със стихове, изцяло на туристическа тематика, „Туризмът - лек и радост, и дълголетна младост“.

„Кое ме накара да ви събера в тази зала - преди всичко пандемията. Тя ме възпря да пътувам и да поемам към нови светове. И да спестя пари, за да издам написаното от мен в годините. Второто е, че съм в една възраст, в която човек се чувства много по-мъдър. Освен семейството си, което боготворя, вие всички тук сте съпътствали моя живот през годините. Правилите сте живота ми много по-интересен, а в трудни мигове, аз съм оцелявала благодарение на Вас. Благодаря Ви, че съм Ви срещнала в живота!“. С тези думи към препълнената зала започна представянето на книгите си Янка Иванова - дългогодишен начален учител, турист, пътешественик, поет и артист.

Развълнувана, Иванова призна, че Господ е бил щедър и я надарил с 36-годишен съвместен живот с невероятен съ-

пруг като д-р Иван Ганев, с прекрасна дъщеря - д-р Светлана Иванова и с най-добрия внук - Георги Стоянов. „Едно от големите ми богатства е туризмът, с неговите безгранични хубости и с хората, с които общувах 45 години. Богата съм и с всичко, което ми даде моята учителска професия и моите колеги от Клуб „Вяра“. Но на първо място в житейската ми съдба е моят селски корен - горда съм, че съм родена, възпитана и израснала в село Сан Стефано. Там учителствах 8 години, живях 18 години след пенсионирането си и продължавам да живея там през лятото“, разказа още Иванова.

А в залата, с пълни автентични народни носии, завещани от баби и прабаби, бяха и приятелите на авторката от Състава за автентичен фолклор на село Сан Стефано. С уважение и обич към Иванова, която също е член на групата, дамите с невероятни гласове покориха айтоската публика. И Иванова се включи в прекрасен двуглас, айтослии посрещнаха изпълнението с дълги аплодисменти.

В залата бяха и членовете на Клуба на туристите-ветерани с ръководител Ирина Николова, които поздравиха Иванова

Янка Иванова

с туристически песни, а после „смесен“ хор от учители и туристи поднесе още песни и пожелания за 80-годишния юбилей на авторката.

Много бяха сърдечните честитки, топли думи за искрените рими, а съвсем по „учителски“ - имаше и задълбочени анализи на творчеството на Иванова. И всички те - с искрена обич, уважение и признание за таланта, чувството й за хумор и артистизма й. Поезията на Иванова впечатлява с емоция, с цветиста лексика и с много обич към приятелите и близките. Залата буквално изригна в желание да одобри и поощри дарбата й. Чува се много ласкави думи от колегите и Томова, Калчева, Зафорова, Атанасов, Данова, Велкова и други, от туристите и роднините, от родното село и приятелите - подкрепа, на която всеки млад талант би завидял.

Честит 80-годишен юбилей, г-жо Иванова!

НП

Автентичен фолклор от родното Сан Стефано

Поздрав за Иванова от приятелите-туристи

Пещерен клуб „Чудни скали“ - Айтос с курс по пещерно дело

Отново е есен, отново мислим, с какво ново да запълним студените месеци.

И отново мислим за.... Ковид, дали ще стигнем до ски-пистата, дали ще ни бъде скучно, или не. Ей... такива въпроси. И кой знае още колко има в главите на всички ни!

Имаме нужда от нещо различно - хора, случки, места, новости, креативност, тестове....

И ние имаме предложение!

Ако искате или.... ако ви стиска....

Ето нещо различно, с което ще помните цял живот - курс по пещерно дело.

Да, определено можем да кажем, че ще ви покажем, разкажем.... и напълним ботушите с кал и вода!

А изживяванията, уменията и хората — повярвайте, не се забравят!

За повече информация може да пишете или да позвъните на посочените телефонни номера.

Очакваме ви!

Курс по пещерно дело

Октомври /Май

Изисквания към курсисти:

Навършени 18г.

Физически и психически годни.

Отговорност, доза лудост, креативност, доза страх и чувство за преценка.

Любов към природата и науката.

Контакти: Лазар - 0887 637 698 / Лазарина - 0878 77 66 69

„ESTREYA“ Българо-испански културен център отваря врати в град Айтос

с отбелязване на Европейския ден на езиците
с литературно четене на романа на Мигел де Сервантес
„Дон Кихот де ла Манча“

На 29.09.2020 година от 17:30 часа в залата на Военен Клуб - град Айтос, Българо-испанският културен център „ESTREYA“, по повод Европейския ден на езиците, ще проведе литературно четене на испански език на откъси на романа „Дон Кихот де ла Манча“.

Към днешна дата съществуват много адаптации на творбата на Сервантес, но организаторите ще представят на четящите пасажии от първото оригинално издание.

Заповядайте да се потопим в едно литературно пътуване с испанския идеален Дон Кихот и неговия оръженосец – Санчо Панса във времето на рицари, командири, войници, свещеници, избягали затворници и други персонажи от емблематичната за испанската литература творба!

* „ESTREYA“ Българо-испански културен център предлага организирането и провеждането на групови, разговорни, интерактивни и индивидуални езикови курсове по испански език. Освен с преподаване на езика, езиковата школа предлага възможността да се докоснем до различните култури на испанския свят, запознавайки се с традициите, нравите, обичаите и кухнята на Испания. Културната им програма включва провеждане на културни събития, проекция на испанско кино, литературни четения, както и организиране на пътувания.

Събитието е отворено за всички желаещи, независимо дали знаят испански или не, но тези, които имат интереса да почетат заедно с Антонио Перез и Петя Кирилова – преподаватели в центъра, е необходимо да направят предварителна заявка за участие на: estreya.eu@gmail.com тел: 0878988221

Татяна Йотова с поредна награда, този път за либрето

Конкурсът е на АртЦентър „Компас“ - за детски мюзикъл

Приключи конкурсът за написване на либрето за детски мюзикъл, обявен от АртЦентър „Компас“ - Бургас и класацията вече е известна. Тъй като мюзикълът ще се изпълнява от деца, и основната му публика също ще е от деца, творбите бяха предоставени и за мнение на различни деца на възраст от 9 до 11 години, които също извиха своите предпочитания и гласуваха кой от предложените пиеси им допада най-много.

На конкурса за либрето бяха представени пет творби. Всички участващи автори, приели предизвикателството „написване на либрето“, представиха произведения с много високи художествено-литературни качества. Но не всички творби отговаряха на изискванията на конкурса. Като най-доближаващо се до изискванията на конкурса бе определено либретото със заглавие: „Алекс и корабът

на мечтите“ на авторския екип Недялка Арnaudова и Елка Василева. Екипът печели I-во място.

С изключителен художествен усет, майсторство и професионализъм се откроява либретото „Експедиция край село Горско-Морско“ на Татяна Йотова, отговарящо на всички изисквания на конкурса за либрето. Творбата печели II-ро място. С авторите ще бъде сключен договор за реализация на представеното либрето и спектакълът ще бъде поставен на сцена.

III-а награда не се присъжда. Благодарим на всички участващи в конкурса автори, че приеха и се справиха с предизвикателството „Написване на либрето за мюзикъл“.

Пожелаваме им много творчески успехи и благополучия!

АртЦентър „Компас“

Наградата от АртЦентър „Компас“

Кметът Тихомир Янакиев посрещна посланика на Франция

Кметът на Община Созопол Тихомир Янакиев посрещна в своя кабинет посланика на Франция Н. Пр. Флоранс Робин. На срещата присъства културното аташе Ирина Петреску и Мария Конакчиева от Френския институт в България. Обсъдено бе съвместното партньорство през годините, свързано с археологическите действия на територията на Созопол, което продължава и в момента с обследване на обект в местност-

та Месари. Акцент бе поставен върху състоянието на Старото рибарско училище на остров Свети Кирик и Юлита, като събеседниците се обединиха около твърдението, че то е от изключителна историческа важност за Созопол и е необходимо да бъдат положени грижи островът да стане културно средище от световна величина.

Продължава на стр. 2

Емоционално и при огромен зрителски интерес премина „Аполония“ '2020

36-ото издание на Празниците на изкуствата „Аполония“ бе открито от кмета на Община Созопол Тихомир Янакиев и арт директора на фестивала Маргарита Димитрова.

„Аполония“ е родена в Созопол. Созопол и „Аполония“ са неразривно свързани и така ще бъде завинаги.“, заяви пред изпълнения Амфитеатър г-н Янакиев и изказа искрени благодарности към организаторите на емоционалния за града фестивал.

Г-жа Димитрова не успя да прикрие чувствата си и коментира емоционално, че тази година е била изключително трудна за организирането на това мащабно мероприятие, но любовта към Созопол и музата, която градът дава на артистите, винаги им дават стимул. „Всичко дължим на голямото изкуство, това, за което живеем и за което се борим“, заяви тя.

Продължава на стр. 4

Общински съвет взе решение: Ще бъде създадена нова МИРГ

Общинските съветници разгледаха и гласуваха 21 докладни на своето 11-о редовно заседание

Общински съвет - Созопол прие решение, с което се прекратява членството на Община Созопол в Сдружение „Местна инициативна рибарска група - Созопол - Приморско - Царево“ и се създава нова „Местна инициативна рибарска група - Созопол“. С това решение се дава зелена светлина новата МИРГ да участва в разпределението на средства по опера-

тивната Програма за развитие на селските райони 2014-2020 г., които са останали неусвоени. Срокът за кандидатстване е до края на годината.

Тази докладна влиза за разглеждане на сесия за втори път, след като на предходното заседание тя бе оттеглена от кмета Янакиев, заради твърдението на общински съветници от опозицията, че излизайки от съществуващата МИРГ „Приморско-Созопол-Царево“, Общината ще бъде финансово санкционирана, а настоящата МИРГ ще се разтури.

Продължава на стр. 2

Поредно отличие за Спортен клуб „Киборг“

Четете на стр. 3

По покана на „Лудогорец“ - Созопол гостува на „Хювефарма Арена“

Четете на стр. 3

Небесносините се подсилват с бранителя Георги Радев

Четете на стр. 3

Тракийско сдружение „Яни Попов“ - град Созопол спечели финансиране

Четете на стр. 3

Храната за потребителите на Социалния патронаж вече се приготвя в подобрени условия

Четете на стр. 2

Българо-марокански празник в Черноморец

Четете на стр. 4

Общински съвет взе решение: Ще бъде създадена нова МИРГ

Продължение от стр. 1

След проверка в Министерството на земеделието и храните, се оказва, че Община Созопол не подлежи на санкции и съществуващата МИРГ няма да бъде развалена. Макар и с един месец закъснение, взетото решение дава възможност на общината да кандидатства по Програмата за развитие на селските райони 2014-2020 г.

Единадесетото редовно заседание на Общинския съвет бе открито и ръководено от председателя Георги Пинелов, и започна в присъствието на 16 общински съветници, които разгледаха и гласуваха решения по 21 докладни записки.

Още една докладна влиза за втори път за гласуване, защото на предходното заседание не бе подкрепена от необходимия брой общински съветници. Става въпрос за допълнение на решение, с което се дава предварително съгласие обект „Трасе на деривация „Ясна поляна“, да премине през поземлени имоти, земеделска територия, общинска собственост. След приетото решение се дава

възможност да се работи по трасето за деривация.

Общинските съветници приеха още да бъдат наименовани новоизградени улици в село Равадиново и да бъдат променени таксите за Детската млечна кухня, които се увеличават с 1 лев.

Председателят Георги Пинелов бе избран за представител на Общински съ-

вет - Созопол в Областния съвет за развитие на област Бургас, а за заместник - общинските съветници определиха колегата си Анаета Филипова.

Приети бяха отчетът за изпълнението на бюджета и извънбюджетните сметки и фондове и състоянието на общинския дълг на Община Созопол за 2019 година, както и отчетът за

изпълнението на бюджета и ИБСФ (извънбюджетни сметки и фондове) на Община Созопол към 30.06 2020 година.

Във връзка с предстоящо окончателно плащане по проект за изграждане на водопровода в селата Росен и Крушевец, общинските съветници приеха Община Созопол да изтегли безлихвен заем в размер на 2

354 546,07 лв. Кметът Тихомир Янакиев разясни на общинските съветници, че необходимостта от този безлихвен заем се налага заради изискването разплащането да стане със собствени средства на Община, но поради липса на такава сума, се налага да се прибегне до този финансов механизъм, който предоставя Държавен фонд „Земеделие“, като средствата след това ще бъдат възстановени.

По време на единадесетото заседание бяха направени компенсирани промени в разходната част на бюджета на Община Созопол за 2020 година, с които се придобива сградата на детската градина в село Равадиново.

Заседанието на Общински съвет - Созопол започна с питания към кмета като някои от тях касаеха паркирането, паркоместата и урегулирането на улиците през летния сезон. Тихомир Янакиев отговори, че се прави анализ на всички недостатъци, които са допуснати през този туристически сезон и ще бъдат отразени в Генерален план за транспортна схема, която вече се подготвя.

Кметът Янакиев отговори

и на въпрос за какво са използвани средствата от заема на стойност 2 960 000 хиляди лева, които бе изтеглен, за да се разплатят задълженията на предходното управление. С тези 2,9 млн. лв. от заема, Общината е изплатила задължения на обща стойност около 3,5 млн. лв. Така всички стари задължения са разплатени, освен към РИО-СВ, като кметът уточни, че 600 хил. лв. от тях са разплатени.

Янакиев уточни, че към 30.06.2020 г. приходите на Общината се изпълняват в порядъка на 55%, а разходната част е изпълнена на 37%.

По време на питанията към кмета бе дадена думата и на директора на Общинско горско стопанство Мишо Жеков, който представи на вниманието на общинските съветници протокол, от който става видно, че жителите в населените места на територията на община Созопол са получили дърва за огрев на 90%, единствено забавяне има в село Росен, където задоволяването с дърва е около 50%. Той заяви, че всички жители на община Созопол ще бъдат снабдени за зимния период.

Кметът Тихомир Янакиев посрещна посланика на Франция

Продължение от стр. 1

Н. Пр. Флоранс Робин сподели, че френският министър на културата искрено се вълнува от бъдещето на това място и френската страна има възможност с подкрепата на Музея „Лувър“ да направи експертиза, която да послужи за превръщането на остров Све-

ти Кирик и Юлита в център на изкуствата.

Делегацията, придружена от г-н Янакиев, посети Археологическия музей, където домакин бе директорът на ОКИ Музеен център Димитър Недев. Той представи беседа, посветена на различните периоди от историята на региона, а Н. Пр. Флоранс Робин бе силно

впечатлена от множеството артефакти и богатата история на града. Интересът и бе предизвикан и от т. нар. „созополски вампир“, за който бе изнесена специална беседа от археолога Александър Баралис.

Г-жа Робин бе специален гост на премиерното представяне на луксозния каталог „Аполония Понтийска.

Колекции на Лувър и Български музеи“ по време на Празниците на изкуствата „Аполония“. Изданието е изключително амбициозен проект, плод на двустранен обмен между Лувър и Министерство на културата и излиза на бял свят няколко години след като парижката публика се запозна с една от най-богатите страници от античното минало

на Тракия чрез изложбата „Епопея на тракийските царе. От гръко-персийските войни до келтските нашествия (479-278 г. пр. Хр.). Археологически открития в България“.

Събитието се проведе на открито в двора на Художествената галерия, където детайли посочиха Кръстина Панайотова и Александър Баралис - сърководите-

ли на Френско-българската археологическа мисия и представител на Издателство Фабер, което отпечата това луксозно издание. Посланика на Франция Флоранс Робин изказа искрено възхищение от книгата-изложба и надежда, че двустранното сътрудничество ще продължи да бъде все така продуктивно.

Н.Пр. Флоранс Робин на посещение в Археологическия музей

Храната за потребителите на Социалния патронаж вече се приготвя в подобрени условия

През почивния за Социалния патронаж месец август, в кухнята се извършиха ред ремонтни дейности, които да подобрят средата на работа на служителите. Монтирана бе нова аспирация, тъй като старата дълго време създаваше неприятности както на персонала, така и на учениците и преподавателите в СУ „Св. св. Кирил и Методий“, в чиято сграда се помещава Социалния патронаж.

Паралелно с това бяха извършвани и леки ремонти дейности - освежаване на стените, подмазване на пукнатини по стените и тавана, поставяне на фаянс.

Кухненският блок на Социален патронаж Созопол е с голям капацитет за приготвяне на качествена храна и е готов да приема нови потребители, които отговарят на необходимите критерии.

По покана на „Лудогорец“ - Созопол гостува на „Хювефарма Арена“

Отборът на „Созопол“ изигра контролна среща с шампиона на България „Лудогорец“, но загуби с 4:0. Втородивизионният тим, воден от Маргарит Димов, се представи повече от блестящо срещу деветкратния шампион на страната, като в голяма част от мача, гостите стояха като равен с равен. Домакините играха с първия отбор, а само няколко човека пропуснаха контролата поради контузии, а други, че са национали на своите страни.

Младият състав на Созопол успя да се противопостави на класните играчи на орлите, като дори имаха своите шансове да отбележат преди и след почив-

ката. Морският тим изигра полезна проверка в паузата за националните отбори, като ще си извади поуки преди важната визита от първенството на Втора лига срещу „Струмска слава“ Радомир в събота -12 септември. Поради ремонтни дейности с тревното покритие, има голяма вероятност двубоят да се проведе в Перник, където за кратък период „Радомир“ ще приеме своите гости.

В мача с орлите вратарят Росен Андонов не взе участие. Стражът пътува с тима, но бе с лека травма. Димитър Жеков не пътува с небесносините, левият бранител бе в Хърватия с националния отбор до 19 годи-

ни, воден от Ангел Стойков. Иван Колев, Трайо Грозев, Ариф Ферадов, Кристиан Иванов и Венцислав Гюзелев имаха отлични възможности да отбележат след добри пробиви и извеждащи подавания.

Контролата с шампиона на България бе полезна проверка за „Созопол“, а изключвайки крайния резултат, гостите категорично трябва да са доволни от себе си. След срещата, небесносините напуснаха разградския стадион с гордо вдигната глава, имайки предвид скромния и млад състав, с който разполагат.

Снимки: „Лудогорец - Разград“

Небесносините се подсилват с бранителя Георги Радев

Отборът на Созопол се подсили с още едно ново име през настоящия сезон. Това е старо-ново попълнение Георги Радев. Бранителят, който е юноша на „Черно море“ (Варна), е роден на 15-и септември 1994 година в Добрич, висок 187 сантиметра. Той е познат на привържениците на небесносините, след като изкара три сезона със „Созопол“ във Втора лига - сезон 2014-2016.

Централният защитник е бивш младежки национал и е част от гарнитурите на триковете ни - U-17, U-19 и U-21. За последно Радев носи екипа на шампиона на Киргизстан - Дордой Бишкек. Георги започва в детския тим на „Добруджа“, а после играе за юношите на „Черно море“. След като минава през младшата и старшата възраст на „морците“, влиза за кратко и в представителния

тим. Впоследствие носи екипите на „Любимец“ в елита, и на „Созопол“ и „Добруджа“ във втория ешелон, като с морския тим изиграва 32 мача. Отново преминава в „Черно море“, за да се завърне в „Созопол“ през същата година, но изиграва само шест двубоя. Професионалната му кариера продължава в „Царско село“, за да се завърне в „Добрич“ като и за двата тима играе във вто-

рия ешелон и има повече от 40 срещи. Следва и престой в „Нефтохимик“ - Бургас, за да премине във варненския „Спартак“, а за двата отбора във Втора лига има около 20 срещи. След напускането на Радослав Байчев и Николай Дросев, ръководството на небесносините бе длъжно да привлече поне още двама футболисти, за да изпълни целите през настоящия сезон.

Поредно отличие за Спортен клуб „Киборг“

Тони Шивачев е новият шампион на България в тежка категория в третото издание на Турнира по бодибилдинг и фитнес „Хеброс“, който се проведе преди броени дни в град Пазарджик.

За тази година това е първото подобно състезание, в което се включиха над 100 състезатели в общо 11 категории и конкуренцията на Тони бе жестока. Спечелвайки престижната титла в Републиканския турнир, Шивачев е с амбиции за Европейското първенство, което ще се проведе след 3 седмици в Испания.

Тони Шивачев започва своята кариера в бургаската школа „Атлант Георги Николов“. След като става абсолютен балкански шампион на младежите, той прекъсва за дълго състезателната си кариера. 20 години по-късно, през 2014 година се завръща триумфално, ставайки абсолютен шампион на България по културизъм за мъже, като защитава СК „Киборг“.

СК „Киборг“ е единственият клуб в България с двама абсолютни шампиони - Тони Шивачев и основателят на клуба Иван Милков, който е четирикратен републикански и двукратен абсолютен шампион.

ЦЕНТРАЛНО ВОЕННО ОКРЪЖИЕ ВОЕННО ОКРЪЖИЕ II СТЕПЕН - БУРГАС 8000, гр. Бургас, ул. „Цар Асен“ № 4, телефон 056/842-046

Военно окръжие II степен – Бургас съобщава, че със Заповед ОХ-669/19.08.2020 г. на министъра на отбраната на Република България са обявени 167 (сто и шестдесет и седем) вакантни длъжности, във военни формирования от състава на Съвместното командване на силите, завършили граждански средни или висши училища в страната и в чужбина, както следва:

1. За в.ф. 48940, 54850, 54860, 54630, 54680 - Бургас – 62 (шестдесет и две) длъжности;
2. За в.ф. 22720 – Смядово – 2 (две) длъжности;
3. За в.ф. 42700 – Сливен – 1 (една) длъжност;
4. За в.ф. 28860 – Горна Малина – 35 (тридесет и пет) длъжности;
5. За в.ф. 32450 – Мокрен – 5 (пет) длъжности;
6. За в.ф. 22980 – София – 62 (шестдесет и две) длъжности.

Срок за подаване на документи – до 16.10.2020 г.

Повече информация за кандидатстването и подаването на документите можете да получите в сайта на ЦВО <http://www.comd.bg/>, както и в статия № 14, в сградата на Военно окръжие II степен – Бургас, и в офисите за военен отчет в общините.

Interreg - IPA CBC
Bulgaria - Turkey

Project CBC005.2.23.051

„Thracian tradition without borders“

PARTNER RSHIP

EUROPEAN UNION

Тракийско сдружение „Яни Попов“ - град Созопол спечели финансиране в конкурс между 130 подадени проектни предложения по втората покана на Програмата за трансгранично сътрудничество между Република България и Република Турция

Проектното предложение **CBC005.2.23.051 „Тракийски традиции без граници“** е подадено през месец април 2018 година в приоритетна ос 2 „Туризм“, специфична цел 2.3 Увеличаване на мрежата за развитие на устойчив туризъм, чрез инициативи за трансгранично сътрудничество.

Договор за субсидия по инструмента за предприемаческа помощ (ИПП) № РД-02-29-139 е подписан на 24.08.2020 г. по Програмата за трансгранично сътрудничество между Република България и Република Турция.

Партньори в проекта са Тракийско сдружение „Яни Попов“ - град Созопол, Република България - водещ бенефициент и Директорат на музей град Одрин, Република Турция – партньор.

Общият бюджет на проекта е 86 585,30 евро, а продължителността – 14 месеца.

Бюджетът на Тракийското сдружение „Яни Попов“ Созопол е 52 795,02 евро.

Главната цел на проекта е установяване и разширяване на трансграничното сътрудничество, чрез привличане на местните общности от региона да участват в съвместни инициативи за развитие на устойчив туризъм.

Специфични цели:

1. Опазване на местните традиции чрез предаването им на следващите поколения;
2. Да стимулира организирането на съвместни мрежови събития;
3. Да се повиши осведомеността на населението в трансграничния регион за устойчиво използване на природното, историческото и културното наследство.

Основните дейности по проекта са:

1. Доставка на оборудване и мебели за клубните помещения на сдружението в град Созопол;
2. Фотографска експедиция „Покажете на поколенията“, която ще се проведе на територията на град Созопол, Република България и град Одрин, Република Турция;
3. Изработка и доставка на фолклорни костюми;
4. Подготовка за представяне на традиционното фолклорно представление „Тракийски традиции без граници“ в град Созопол;
5. Информационни кампании в град Одрин, Република Турция и град Созопол, Република България;
6. Организиране и провеждане на фотоизложби в в град Одрин, Република Турция и град Созопол, Република България.

Целевите групи, обхванати при реализиране на дейностите по проекта са деца и възрастни, жители на двата града; гости и посетители; туристически агенции, хотелиери, собственици на ресторанти, производители на храни.

След приключване на проекта двамата партньори очакват постигане на заложените по проекта цели:

- Подобрени съоръжения за включване на младото поколение;
- Привлечени млади хора в запазването на местните традиции и начин на живот;
- Проведени съвместни мрежови събития в трансграничния регион;
- Проведени инициативи за повишаване на осведомеността за устойчиво използване на природното, историческото и културното наследство

И най-важната цел: Добро съвместно сътрудничество, обмен на добри практики, споделяне на опит и възможности за наградяване на създадените българо-турски партньорства.

The project is co-funded by the European Union through the Interreg-IPA CBC Programme Bulgaria-Turkey 2014-2020
www.ipabc-bgrtr.eu

Емоционално и при огромен зрителски интерес премина „Аполония“ '2020

Продължение от стр.1

По традиция бе присъдена и наградата „Аполон Токсофорос“, която се връчва за изключителен принос в развитието на българската култура и представянето и зад граница.

„Тази година наградата ще получи един прекрасен български композитор, пианист, аранжор, един човек, който е дълбоко свързан с „Аполония“. Човек, който всички обичаме, защото е един голям вълшебник.“, заяви арт директорът и връчи наградата на талантливия Живко Петров.

Стартът на фестивала бе даден именно с концерт на Живко Петров, който представи четвъртия си албум

Change the way на JP3 заедно с Димитър Карамфилов и Димитър Семов.

На събитието присъстваха зам.-министърът на културата Румен Димитров, областният управител Вълчо Чолаков, ръководството на Община Созопол, председателят на Общински съвет Георги Пинелов, общински съветници и други официални лица.

Цялата програма на Празниците на изкуствата бе много интересна и вълнуваща. През шестте дни публиката имаше удоволствието да се срещне с любимите си музиканти, актьори, режисьори и писатели.

Свои книги представиха Асен Агов, Георги Лозанов, Михаил Неделчев, Георги

Господинов, Стефан Вълдобрев, премиера бе направена и на съвместното издание на Лувър и Български музеи „Аполония Понтийска. По стъпките на археолозите“. Зрителите с огромен интерес наблюдаваха театралните постановки и българските филми, които се излъчиха в лятното кино, а Амфитеатърът всеки ден бе изпълнен от многобройните почитатели на Кирил Манолов и Вера Шуперлиева, Трио Арденица, Орлин Атанасов, Зорница Иларионова и Георги Черкин, Александра Пендачанска и Людмил Ангелов, Графа, Мариус Куркински, Ицо Хазарта, Любо Киров и група Фондацията.

Българо-марокански празник в Черноморец

Жители и посетители на град Черноморец се докоснаха до богатото културно-историческо наследство, бита и традициите на Мароко.

Извънредният и пълномощен посланик на Кралство Мароко в България Н.Пр. Закия Ел Мидауи представи лично традиционните за страната си костюми и местни обичаи. Посетителите имаха удоволствието да опитат характерни за африканската държава специалитети и да се запознаят с мароканските занаяти.

На площад „Свети Никола“ бяха разположени щандове, откъдето посетителите си закупиха традиционни бижута, козметика, масла, свещи

и дори обувки. Опитаха и от специфичните марокански сладкиши и чай, приготвени от опитни майстори.

Н. Пр. Закия Ел Мидауи представи природни забележителности, икономика и възможностите за туризъм в Мароко. Тя подчерта, че сътрудничеството между Черноморец и Мароко може да продължи именно в тези направления, а домакините на събитието – кметът Росен Деспов подари на госта плакет с покровителя на града – свети Николай Чудотворец.

Кулминацията на вечерта бе представянето на традиционните марокански женски облекла – кафтани. Сред красивите момичета, дефилиращи с

дрехите за различни събития в живота на мароканската жена, се отличиха и момчета, които показаха и част от мъжките облекла.

Празникът в Черноморец е част от инициативата „Покажи традицията! Подари празник!“ на Сдружение „Спектър 21 век“.

Мароканските гости в Черноморец, както и гражданите на града, се радваха на изпълненията на оркестъра за народни песни „Бургас“. В края на вечерта кметът Росен Деспов поведе хоро, на което се хванаха и Н. Пр. Закия Ел Мидауи и част от нейния екип, които се справиха много добре със стъпките на правото хоро.

Арт директорът на фестивала Маргарита Димитрова връчва наградата „Аполон Токсофорос“ на Живко Петров

Васил Петров представя новия си проект „Symphony Way“

Слушайте „Бийтълс“ и Синатра в различен прочит

Симфониета Враца

SYMPHONY WAY

с хитове на Бийтълс, Франк Синатра, Кол Портър, Антонио Карлос Жобим и Чарли Чаплин

ВАСИЛ ПЕТРОВ

20.09.2020
СОЗОПОЛ, АМФИТЕАТЪР
20:00Ч.
ВХОД СВОБОДЕН

ВРАЧАНСКА ФИЛХАРМОНИЯ
ЙОРДАН ТОНОВСКИ ДЖАЗ ТРИО
ДИРИГЕНТ ХРИСТО ПАВЛОВ
СПЕЦИАЛЕН ГОСТ ЗОРНИЦА ИЛАРИОНОВА (ЦИГУЛКА)

с подкрепата на

FPI, ANEL, SOZOPOLIS

Концертът е част от супер успешното турне „Symphony way“ с Врачанска филхармония.

„SYMPHONY WAY“ е името на новия проект на известния певец Васил Петров, който представя класически песни от различни жанрове и откъси от мюзикъли и световни хитове.

На 20 Септември от 20:00 часа на сцената на Амфитеатър „Аполония“ вечните класики ще бъдат разказани с мащабния симфоничен звук на Врачанска филхармония и с изящната фраза и кадифен глас на Васил Петров. В програмата са хитовете на „Бийтълс“, Франк Синатра, музиката на Гершуин, Чарли Чаплин, Антонио Карлос Жобим, Кол Портър и други автори.

Програмата включва заглавия като Michelle, Yesterday, Something на Бийтълс, Smile на Чарли Чаплин, The Girl from Ipanema на Жобим и други изненади.

На сцената заедно с него ще са и джаз музикантите Йордан Тоновски (пиано), Кристиан Желев (ударни) и Христо Минчев (контрабас). Специален гост на концерта ще е талантливата носителка на редица престижни награди, виртуозната цигуларка Зорница Иларионова.

Вход свободен! Концертът ще се проведе при пълно спазване на разпоредбите на Министерство на здравеопазването за отстояние, вход и дезинфекция.

С подкрепата на Община Созопол, Арт комплекс „Анел“, комплекс „Созополис“ и Ваканционно селище „Санта Марина“.

Пътешествие из Средиземноморието

Симфониета Враца

ON TOUR

Музикално пътешествие с прочути италиански канцонети, френски шансони, испански и гръцки песни в изпълнение на Симфониета-Враца

Диригент: **Христо Павлов**

Солисти: **Валентина Корчакова** (сопрано), **Марио Николов** (тенор)

Специален гост: **Георгиос Филаделфевс** (тенор) - Гърция

„Пътешествие из Средиземноморието“ ще предизвика емоциите Ви на 11.09.2020г. (петък) от 20:00 часа на Амфитеатър „Аполония“. Събитието ще се проведе при пълно спазване на разпоредбите за отстояние и вход, съгласно противоепидемичните мерки в страната.

За информация и билети:
тел.: 0878 414 777
стаи 9 и 10 в сградата на Община Созопол
Археологически музей
Етнографски музей
Каса пред Амфитеатър „Аполония“

Вестник „Созопол“ излиза през седмица в петък.
Редактор: Мария Найденова, тел.: 0550 2 57 04,
e-mail: m.naydenova@sozopol.bg

ФАРЪТ на 100

„Черноморски фар“ на век

„Черноморски фар“ ЕАД е издател на вестник „Черноморски фар“, който близо 100 години се ползва с доверието на читателя като най-авторитетния и достоверен източник на обществена информация на територията на Бургас, областта и региона. „Черноморски фар“ не е само традиция. Днес той е най-големият регионален ежедневник в Югоизточна България. Разпространява се в повече от 100 населени места и задоволява потребностите на техните жители от актуална и общественозначима информация, има най-голям брой абонати, които ежедневно получават изданието.

История и настояще

„Черноморски фар“ е най-старият регионален вестник в България, който продължава да излиза вече 100 години без прекъсване. През годините си е променял името – от „Фар“ (1920-1924 г.), „Бургаски фар“ (1924 - 3 окт. 1944 г.), „Народен фар“ (окт. 1944 - 1 май 1951 г.), „Черноморски фронт“ (1 май 1951 - 1987 г.) и от 1 януари 1988 г. до днес – „Черноморски фар“. Началото е положено през 1920 година, когато Американско-българското представителство в Бургас издава първия брой на седмични-

ка за търговия, икономия, стопанство и информация вестник „Фар“. На 9 април 1924 година издател на вестника става запасният генерал Йосиф Йосифов. Той променя периодиката и името на медията и новият ежедневник за политика и информация започва да излиза под името „Бургаски фар“. Под това име вестникът е вписан в Златния алманах на България, издаден през 1942 годна. Вестникът се е разпространявал в 2000 до 5000 тираж не само в цялата Бургаска област, но и във Варна, Плевен, Търговище, Видин, София, Пловдив, Панагюрище, Хасково. Главен редактор е Светозар Ловджиев. През годините много творци от Бургас и цялата страна са писали във вестник „Бургаски фар“. Между тях са Константин Петканов, Петко Росен, Елин Пелин, Николай Фол, Стилиян Чилингиров, Антон Страшимиров, Михаил Арнаудов, Асен Златаров и др. На 9 юни 1938 година на страниците на вестника публикува първите си творби Димитър Стефанов, който по-късно става известен в цяла България с псевдонима Радой Ралин. До 1944 година вестникът е частна собственост, а от 1944 година става орган на Областния комитет на ОФ и има тираж 2500 броя, който от 1 май 1951 година, като орган на ОК на БКП, ИК на ОНС и ОК на ОФ, нараства на 14 000 броя. През 1988 година като областен вестник, тиражът му е 95 000 броя ежедневно, пет пъти седмично в четири страници формат А3.

Издател на вестника днес е „Черноморски фар“ ЕАД, негов изпълнителен директор е Димитър Николов, а главен редактор е Силвия Шатрова. Днес вестникът излиза в 12 страници три пъти седмично в таблоиден формат А3, в тираж 5000 бр. Разпространението покрива цялата Бургаска област. 11 разпространителски фирми в повече от 100 градове и села в общините Бургас, Несебър, Поморие, Созопол, Царево, Приморско, Ахтопол, Обзор, Малко Търново, Камено, Айтос, Руен, Карнобат, Средец, Сунгурларе. Абонати има още в Болярово, Стралджа, Елхово, Ямбол, Сливен, Твърдица, Нова Загора, София, Русе и много други селища. На страниците на вестника са развити следните рубрики: „Новини“, „Тема на деня“, „Теза всеки ден“, „Регионална икономика“, „Разкрития“, „Бургаска Темида“, „Арт Салон“, „Събеседник“, „Спорт“, „Здраве“, „Моята градина“, „Моето училище“, „Нашата улица“, „Агробизнес“, „Регионът“, „Булевард“ и други.

Два пъти в месеца на неговите страници излиза приложение „Созопол“, а два пъти в седмицата - приложение „Народен приятел“ за Айтос и общината.

От 8 години вестникът има и своя онлайн агенция: www.faragency.bg и фейсбук страница, с над 10 000 последователи.

Онлайн изданието се посещава ежедневно от над 12 до 20 000 читатели, които се интересуват от живота в Бургаски регион.

Проф. Севдалина Турманова - председател на Общински съвет - Бургас и председател на Инициативен комитет за юбилея на медията:

100 години на традиция и постоянство в журналистиката на бургаския свободен дух

Съществуването и отстояването на първокласна позиция на печатната медия в Бургас навършва своя век. 100 години са изключително респектиращо време, преминало през бурята на политически режими и преврати, през море от разнообразни културни събития и вдъхновения, през вятър, посял в морския пясък трайни бургаски традиции.

Черноморският фар на Бургас осветява всяка една сфера от политическите, обществено-икономическите и социални отношения, културата, спорта, туризма и целия живот на Бургас и региона, събрани в стотици хиляди вестникарски страници, оставащи в регионалния архив. Стотици имена на журналисти, доказали своя професионализъм във времето, публикации, пазещи миналото, настоящето и смело очакващи бъдещето на Бургас и региона.

Първата и най-стара печатна медия на Бургас съвестно и ревниво винаги е отстоявала свободата на словото в Бургас и региона в бурни исторически моменти и преврати. Информира публиката във времента и ситуации, в които писаното слово и независима журналистика са тежко оръжие в нелепите времена.

Регионалните новини, доверието, близостта до всеки буден четящ бургазлия да формира мнение от обективно поднесена информация – неподправена, достъпна.

Чрез печатните текстове върху страниците на медията всеки един журналист през вековната история на вестник „Черноморски фар“ е вписан завинаги в архивите на града.

Убедена съм, че визията, която сте градили през всяка една от стоте години на работа и развитие, ще продължи да следва традицията на не-

зависима и обективна медия в любимия ни град Бургас и региона. Вярвам, че чрез силата на думите и стихията на словото днес повече от всякога е необходима обективна журналистика, която последователно създава и отстоява бургаската преса. През последните десетилетия вестник „Черноморски фар“ смело и категорично отговаря и на изискванията, породени от революцията в развитието на дигиталните комуникации. Информационната интернет страница актуално, своевременно и компетентно осведомява читателите си, като с бързи темпове печели модерното ново поколение.

Непримиримият журналистически дух и вечно търсещият към новини е непреходен, както е вечно морето, а за всички четящи „Черноморският фар“ е необходима светлина, без която пътят към информираност е невъзможен.

100 години пазим традициите на доброто слово

От архива на „Черноморски фар“

Радой РАЛИН пред вестника

Надморски хоризонти

Радой Ралин

Пред Новата година представителят на редакцията Георги ЛУКОВ се срещна със з.д.к. Радой Ралин и взе от него интервю за читателите ни. Поетът-сатирик с готовност се отзова на нашата молба и отговори на поставените му въпроси.

- **Димитър Стефанов Стоянов се роди в Сливен, а Радой Ралин се роди върху хумористичната страница „Козирог“ към „Български фар“ на 9 юли 1939 година. Как приемате това?**

... А първият ми син се роди на 9 юли 1958 година. Кажете, че няма предзнаменования...

- **... С какви чувства приемате Сливен и Бургас?**

- С най-благодарни! Сливен и Бургас винаги са били едни от най-поетичните градове въобще. И никога не са изпадали в дребнави провинциални междусобици. (Не намекам за...)

- **Какво е мястото на бургаския пе-**

чат и на Светлозар Ловджиев в съдбата Ви?

- „Бургаски фар“ беше много гостоприемно към мен; на хумористичното приложение сътрудних почти през брой. Едно лято, когато като гимназист бях на ученическа лятна колония в село Сарафово, пеш дойдох до Бургас, за да видя редакторите. Неотразимо остава впечатлението ми от Светлозар Ловджиев – с високо чело, златни очила и руси коси. Той правеше сам целия вестник, стенографираше новините от радиото, промиташе и стилизираше всички материали, изготвяше специални страници, даваше на основните материали прогресивна насока, издирваше и обединяваше антифашистките културни сили в областта... Той не бе допуснал, че съм ученик, попита какво да ме почерпи, и понеже не пиех кафе, поднесе ми бяло сладко, което беше първият ми хонорар...

- **Морето има ли принос към поета, сатирика и публициста?**

- Може ли едно море да няма принос? Само веднъж да си го зърнал, то ти остава незаглъхващи акорди, които после се разгръщат, без да подозираш дори...

- **Как завърши творческата Ви 1980 година и какво очаквате от 1981 година?**

- Мразя думата „завърши“. Вероятно от възрастта. Няма нищо по-хубаво от работата, която няма край. Тя те прави необходим и ти създава самочувствието на потребен. Дано новата ме застари само наполовина.

- **Мнението Ви за традициите и приноса на Бургаския край в наци-**

оналната ни прогресивна литература и култура?

- Без бургаските лирици нашата поезия би веднага обедняла, както и България би обедняла без Черно море. Бургаските лирици ги свързва не регионът и традицията, а палещото съпричастие на световната мечтателност и скритата неутолима болка по всечовешката грижа. В техните строфи няма пристанищни красящи, а учуденият вопъл на Андерсеновото дете.

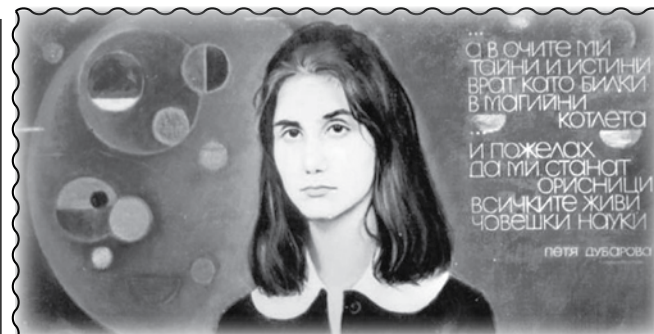
Най-добрите ни артисти и режисьори се раждат или идват от Бургас, изкарват бургаска школа, този всепризнат факт е най-очевидното, най-силното от всички удостоверявания.

- **Какво бихте пожелали на бургаските трудови хора за 1981 година?**

- Когато преди десетина дни летях ниско със самолета към Бургас, забелязах толкова незалесени и незаселени хълмисти местности. И ако бях дете от „андерсеновски тип“, щях да пожелая една вълшебна пръчка, която да премести цялата индустрия върху тези възвишения и да очисти слънчевото крайбрежие от неприятните замърсявания. А сега ще пожелая на бургаските трудови хора такива проектанти, инженери, архитекти, които три пъти за човека да мислят, веднъж за „изгодността“, своя и цехова, бригадна и предприятична.

На децата – родители, на родителите – любов, на любовта – здраве и поезия! На поезията – надморски хоризонти!

(Вестник „Черноморски фронт“ от 31. XII. 1980 – 1. I. 1981 г., стр. 9, година XXXVII, брой 11903 и 11904)

С ДЪЖДА

Петя Дубарова

От спуканите вени на небето потича неспокоен и студен, съзира ме, заглежда се във мен, с езици хладни близва ми лицето.

Той ту се свива в локва пред нозете, треперещ като коте от вода, ту бяла електрическа звезда във него се оглежда като цвете.

Заслушвам се и чувам как над мене със капки черни като вишнев сок той удря по циментовия блок и нещо му говори със звънене.

Във тази нощ сама съм в тъмнината, но нищо не навява самота, защото е изкуство под дъжда да можеш да говориш със водата.

1978 г.
Първото стихотворение на Петя Дубарова, публикувано във вестника

Едно стихотворение – четирима автори

Иван ВАНКОВ

Той влята в работната ми стая без да почука на вратата. Висок, твърде слаб възрастен мъж, с набръчкано мургаво лице и щръкнали големи уши. Представи се кратко:

- Митю Желязото, партиен работник.

Без да го подканя, седна на единствения посетителски стол срещу бюрото ми и подхвана:

- Нали знаеш, „не човек, а желязо“, така е казал поетът... А знаеш ли кой е поетът?

Нямах чувството, че ме изпитва, но отвърнах сериозно:

- Веселин Андреев, поет-партизанин. От „Балада на комуниста“ в сборника му „Партизански песни“.

Изведнъж усмивка грейна на измъченото лице и той се оживи, сякаш искаше да ме предразположи след внезапното си нахлуване и някак да поправи ефекта от това.

- Разбрах, че отбиращ от тия работи, та затова и дойдох при тебе... Ние сме се виждали на една читателска конференция.

Чак сега се досетих, че наистина бях виждал този човек и дори знаех – така ми бяха казали – че е някакъв фактор в подбората на кадрите за културата.

- Не знам дали си прочел – настани се той по-удобно на посетителския стол – на четвърта страница, под рубриката за хумора наистина се мъдреше стихотворение под заглавие „Колектив“, подписано от четирима. Забеляза ли го?

Вдигнах рамене. Не, не си спомням такава неща.

- Затова и нося въпросния вестник, та да го видиш и да си кажеш думата. Може пак да е рекорд за „ГинеС“...

Човекът се ухили и ми подаде сгънат на две вестник „Черноморски фронт“. На четвърта страница, под рубриката за хумора наистина се мъдреше стихотворение под заглавие „Колектив“, подписано от Недялко Йорданов, Илия Буржев, Реджеб Кюпчу и Николай Лайков. *(Виж карето)

Спрях да чета и вдигнах глава към Митю Желязото.

- Не мога да кажа точно жанра – смутелевих. – Може да е шеговито сюжетно стихотворение, да се нарече и малка закачлива поемка...

- Не, не – стана сериозен партийният работник. – Жанрът не е важен. Кажи ми, нямаш ли чувството, че тези четиримата... хе-хе... долуподписаните, нещо се гаврят с нашите колективни принципи, със самия смисъл на нашето общество?

Илия Буржев

- Не, не мисля така – тук теглих една продължителна въздишка, колкото да спечеля време и някак да отложам отговора. – Все пак, страницата е за хумор и сатира, именува се „Черноморски рак“ и е редно да щипне тук-там...

- Ама защо не щипят недъзите – мързела, апатията, кражбите, лицемерието и толкова други неща, а са се хванали тъкмо с нашата светиня – колектива, а?

За избора на темата наистина бях затруднен да му опонирам. Но пък реших да рискувам, опирайки се на развитието на събитията в стихотворението.

- Вижте, другарю – почнах най-уверено, – това е едно стихотворение-предупреждение. Колко и какви ли не опасности грозят един колектив: изкушенията от нежния пол, приятното море, най-сетне и опасността един само да се възползва от придобивките на колектива.

- Искаш да кажеш, че един колектив рано или късно ще се разпадне, значи колективното начало няма бъдеще, така ли?

- Не, не, всеки колектив може да постъпи така неразумно – защитих се аз. – Просто тук имаме единичен случай. Качествата на колектива не са узрели напълно и твърде рано са дошли изкушенията и разпадът...

- О, и това са интелегенти, творци, носители на висок дух и морал. А какво да кажем за безпартийното гето?

- Вижте – хванах се аз за думата „Творци“ – има специфика на творческия процес. Той е доста индивидуален акт, който по изключение може да търпи коопериране, колективност. Не може да се пренасят механично нещата...

- Не може ли? Ама нали са бацнали отгоре заглавието „Колектив“ и са си драматично отдолу великите имена на прочути бургаски поети и интелектуалци... Цялата тази ирония се сгромолясва върху редовия читател, удря го

по самочувствието и той си казва: „Щом те могат така, и аз мога...“

- Тук не съм съгласен – отново опонирах. – В „Стършел“ вървяха с години карикатурите за Митко Калъпчиев. Механичното и несъобразно пренасяне на примера повече вреди, отколкото помага. Нали помните: „Митко Калъпчиев в София отива, ходи и разглежда, гледа и попива“...

- ... „Митко Калъпчиев се завръща в село, опитът социалния той внедрява смело“ – моят гост продължи стихотворния текст под прочутата поредица карикатури и презрително се усмихна: – Е, да, но как да разбере нашият работник или специалист тази

тънка граница между изкуството и ежедневието, уморителен труд?

- Чрез образование! Чрез възпитание! Чрез широки и масови мероприятия за повишаване на културата! Чрез художествена самодейност, програми за естетическо възпитание и разбирателство, четене на класици и прогресивни автори!

Тук вече се изправих на бюрото си и размахвах някакви листове.

- Това програмата за теоретичната конференция ли е? – тихо попита гостът.

- Да! Младешта и книгата! Социологическо изследване, което ще предложи и полезни ходове за овладяване на младежката аудитория...

От ляво надясно: Реджеб Кюпчу, Николай Лайков и Христо Фотев

Колектив

Ний решихме колективно да живеем и творим, да спортуваме активно, колективно да пестим и стотинки за цигари, и стотинки за кафе – колективни хонорари, колективни стихове.

И наехме ний карета, и пътувахме в каре по бургаските павета и се чувствахме добре. Пяхме колективни песни в този цъфнал майски ден и укрепвахме чудесно колективът ни сплотен.

Но веднъж едно момиче с портокалови коси край фойтона се затича, пред фойтона прекоси и един от нас напусна колективното каре, към момичето се спусна и се чувташе добре.

Колективната ни тройка колективно продължи и реши, че колективът

трябва да се задържи. Но веднъж фойтонът спря се край голямото море, вторият внезапно слезе и се чувташе добре.

Колективната ни двойка колективно продължи и реши, че колективът трябва да се задържи.

Третият видя жена си и, догде се разбере, той прибра се у дома си и се чувташе добре. А четвъртият си каза: „Колектив ли? Колектив!“

И отби се с тази фраза в близкия аперитив.

Там поръча за четирма и изпи по навик стар инди-индивидуално общия ни хонорар.

Недялко ЙОРДАНОВ
Илия БУРЖЕВ
Реджеб КЮПЧУ
Николай ЛАЙКОВ

Недялко Йорданов

Доколкото си спомням, продължих още дълго да ораторствувам в този дух, докато Митю Желязото не се изправи, грабна няколко листа от бюрото ми и се упъти към вратата.

- Отивам, че имам много работа – каза партийният работник и изчезна така внезапно, както се появи.

След години разказах случая на Стойчо Гоцев, тогава завеждащ културния отдел в бургаския вестник. Поет и драматург, той се движеше плътно в местните литературно-творчески среди, знаеше и дали авторите на стихотворната творба не са преживели някакви проблеми след публикацията. Гоцев за кратко се замисли и после изведнъж отряза:

- Ами, той е проверявал тебе. Възможност си издържал „проверката“, защото мнозина изгоряха след нечакани посещения на Желязото.

Митю Желязото впоследствие попречи на един млад учен да отпътува за столицата след спечелен конкурс за научен сътрудник. Ходи в научния институт и надълго и нашироко и разправял колко политически неблагоприятен е въпросният младок и как ще си имат разпави с градски, общински, окръжен комитети на БКП и дори със съответния отдел на ЦК. Желязото натопа и няколко музейни работници наведнъж, а един – Михаил Лазаров прогони и той се премести във Варна, където направи успешна кариера. Самото Желязо един есенен ден го отпрати към местното училище, където се оказа пък успешен директор. Гимназията повиши успеха си и подобри дисциплината.

- Все пак поезията е призвана да създава трайни продукти на изкуството – ехидно се усмихна Желязото. – Смяташ ли, че нещо ще остане от тая творба, а? Има ли някакъв общочовешки смисъл?

- Има – възразих тихо. – Не усещате ли тънката линия, която е прокарана между думи и

дела? И не е ли това деликатен намек и след сто години, че едно е нещо да си обещаем, съвсем друго да устоим и да го свършим докрай.

- Да не намекуват тези другари, че прекаляваме с лозунгджийството? И избощо с различните обещания?

- Не мисля, че това е водещата идея... По-скоро е потърсена дълбочината на личностния типаж. Героите са толкова различни, интересите им ги теглят в различни посоки...

- Че накрая нищо не се получава и дори платата на труда ми взема само един от тях! – победоносно засия мой опонент.

- Искам все пак да отбележа, че това е творчески колектив – опиташ се да намалаш напрежението – може би ако беше работнически, да речем строители или докери, единството ще е по-перспективно...

- Върти го, сучи го, но гнилата интелигенция си остава гнила интелигенция! Това и другарят Ленин го е казал.

При споменаването на името на вожд от световния пролетариат трябваше да преминем на пръсти.

- Все пак, самата дума „Колектив“ в заглавието е употребена в подчертан ироничен смисъл...

- Ами, так съм съгласен. Само че, защо редакторът не го е поставил в кавички или поне да го е прочел в „Лъжеколектив“!

- Обяснявам си го, че текстът е насочен към интелигентния читател, каквито са повечето в една социалистическа страна. И още от чисто конструктивна гледна точка.

- И каква е тя? Я кажи, кажи...

- Ами така се постига художественият ефект, изненадата.

Читателят сам ще открие непокриването на понятието „колектив“ като прочете творбата докрай... И естествено, по-дълбоко ще вникне в поуката...

- Да бе, да бе... то пък една поука!

Митю Желязото се изправи нетърпеливо и надвеси глава над бюрото ми.

Митю Желязото възпита много добре своите деца. Те станаха добри специалисти, създадоха хубави семейства и успешно участват в демократичното преобразяване на страната ни. Ето, такива са понякога превъплъщенията на съдбата и парадоксите на живота, в които и бургаският вестник в ония години имаше своя дял.

Журналисти - легенди

(Откъси от книгата на Евдокия Симеонова „Живях в Бургас“ (мемоари), изд. „АМКО“)

Остана неразбран

Избухлив беше Стойчо Гоцев, готов винаги да те наругае, в същото време да ти прости и най-големия грех. Мисля, че никой не е ругал подчинените си така, както правеше той и в същото време никой не е бил толкова сигурен, че на другия ден Стойчо ще забрави и ще поиска да пие от твоята чаша вода, ако те види нацупен, т.е. „лулата на мира“ биваше запалена, а огорчението се отливаше, все едно, че нищо не се е случило.

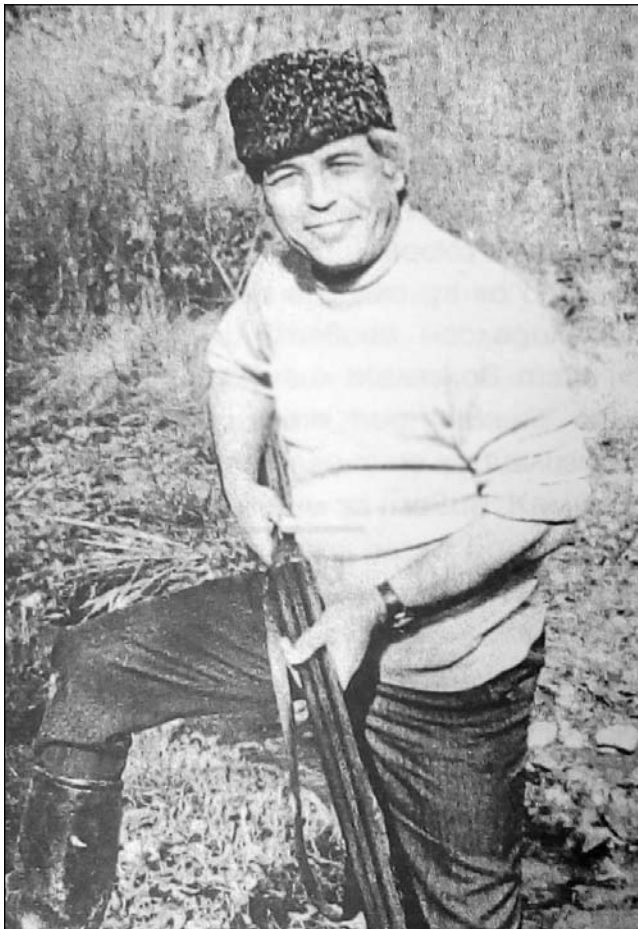
Стойчо Гоцев беше завършил журналистика в Софийския университет „Св. Климент Охридски“, след което започнал работа в „Черноморски фронт“, първо като редактор, по-късно като завеждащ отдел „Култура“, после като заместник главен редактор, какъвто го заварих аз, когато отидох на работа там. По едно време Стойчо излезе от редакцията, защото го назначиха за секретар по идеологията към Градския комитет на БКП. От тази длъжност той се върна в редакцията вече като главен редактор.

Към журналистите беше взискателен, беше готов да се скара на всеки, който не си е свършил работата както трябва. В същото време, никой от нас не изпитваше страх от него, наричахме го Стойчо, говорехме с него на „ти“. Това в никакъв случай не омаловажаваше длъжността му на главен редактор, напротив, така бяхме по-близо до шефа си. Интелигентен, образован човек, пишеше обикновено на културни теми, рецензии за постановки, за изложби. Всички художници му бяха приятели, но с един от тях той много се гордееше – Георги Баев-Джурлата.

В отдела бях останала сама и поради много то събития изпуснах важна информация. Иван Ченгелиев, тогава първи секретар на Общинския комитет на БКП, беше посетил фабриката за шоколадови изделия „Победа“. Сремнах се с колектива по повод на Националната партияна конференция по качеството. Научих за това един ден по-късно и заявих на планьорка, че ще напиша информацията със закъснение. Последва страшен вик и планьорката онемя. „Знаеш ли ти как ме злепостави сега пред Иван Ченгелиев, искам да му се извиниш лично“ – крещеше Стойчо. Хукнах по стълбите надолу като ударена от гръм. Тичах към комитета да се извиня на Ченгелиев. Помолих секретарката да му предаде, че искам да говоря с него само една минута, но като всички секретарки и тя каза, че в момента бил много зает. Повторих и няколко пъти, че е спешно, но тя оставаше неумолима, докато вратата се отвори и Ченгелиев ме попита учудено какво става. „Заповядай“, каза той.

Сигурно съм изглеждала сякаш ме е гонила змия. В това време в кабинета влетя самият Стойчо Гоцев.

„Какво толкова е станало, че Евдокия да ми се извинява – почти му се скара Ченгелиев, – пуснете информацията за утре“. Тръгнахме си със Стойчо към редакцията. През цялото време мълчахме, накрая той не издържа и каза: „Ела в „Куба“ (това беше кафенето на журналистите). Влязохме и заговорихме за съвсем други неща, все едно, че нищо не се е случило. Това беше неговият стил на работа. Лично аз, след всеки подобен случай боледувах, забравях с дни да се усмихвам.

Стойчо Гоцев – ловец
Снимка: Михаил Трошанов

Беше след десети ноември 1989 година. Една вечер около 19 часа, в най-натовареното време за редакцията долу, пред входната врата се чуха викове. Някаква агитка крещеше: „Долу главният редактор – вестникът в ръцете на СДС“. Агитката водеше актьорът Красимир Кацаров. Защо точно този човек беше дошъл с десетина души да вика „Долу Стойчо Гоцев“ и досега нямам обяснение. Заклучихме входната врата и се събрахме в кабинета на Стойчо. Той каза, че ще слезе при тях, но ние се възпротивихме. След около 20 минути агитката си тръгна. Тогава видях неговата готовност да излезе пред всички, защото беше нравствен човек.

След известно време Стойчо Гоцев се опита да покаже, че приема новата ситуация нормално, но хората от СДС в Бургас не го приеха за свой и как биха могли, та нали той беше секретар по идеологията, а по-късно главен редактор на партийния орган, какъвто беше „Черноморски фар“. Мисля, че това го накара да напусне Бургас. За това стана дума и в спомена за него, отпечатан в първата ми книга „Пламъци от пясъка“. Там живях близо до сина си Кирил; както твърди съпругата му Бинка, бил щастлив с внучите си, но вторият мозъчен инсулт дошъл изненадващо и Стойчо си отиде завинаги от този свят. Питам се, как ли се е чувствал сам в големия град, сигурно като дърво без корен. Него всичко го свързваше с морето и с Бургас, където беше роден, израснал, работил, доказвал се цял живот като водещ журналист, като поет и преди всичко като човек. Попитали едно-друго какво е дърво без корен, а той отговорил: „труп“. Животът не го пощадил, както обикновено става, Стойчо остана неразбран, но за него никога, никой не бива да говори в минало време.

Георги Луков

Когато отидох на работа в редакцията той не работеше там. По-късно след като издигнаха за първи секретар в Созопол друг човек, Луков дойде в редакцията като отговорен секретар, на която длъжност се задържа няколко години. Доктор на историческите науки, той четеше материалите на всички (мисля, че в „Черноморски фар“ той защити докторската си дисертация), държеше се много приятелски с журналистите и с административния персонал, никаква надменност, напротив, той беше прекрасен човек и журналист, пишеше на исторически теми. По-късно стана заместник главен редактор и на тази длъжност се пенсионира.

Интелигентен, скромен без поза, че е над другите с научната си степен, понякога ние си позволявахме да го наричаме Жоро. Макар че това беше обръщението, с което му засвидетелствахме нашата обич, чак сега разбирам, че не е трябвало да го правим, но както казах в една от главите на книгата, работата ни сродяваше и ние се чувствахме много близки. По същата причина наричахме главния си редактор „Стойчо“, винаги на малко име и винаги на „ти“, а в разговорите за него често го наричахме Македонца.

Георги Луков е завършил журналистика в Софийския университет „Свети Климент Охридски“. От 1969 година е работил в „Черноморски фронт“, после прекъснал, защото става първи секретар на градския комитет на БКП в Созопол, родния му град, който той много обичаше. Разказвал ми е стари истории и легенди за този град с безкрайна обич и увлечение. Защитил докторска дисертация през 1982 година върху темата „Демократичния печат на Югоизточна България 1925-1944 година“, написал историята на село Желю Войвода, „Страници от историята на местния печат“ и др., най-високите върх в неговата историко-литературна дейност е книгата му „Елиногласните българи по Южното Черноморие – от античността до наши дни“, която за съжаление беше отпечатана посмъртно. Той не я дочака. Единствен в редакцията поставяше ударението на последното „я“ от малкото ми име и така аз се превръщах в Евдокия, но той не отстъпваше, така е правилно,

вие не разбирате нищо, казваше им Луков. Аз от своя страна никак не се обиждах, напротив, беше ми приятно, защото така бях по-различна, още повече, че Жоро никога не си позволи да ми се скара за някоя грешка или пропуск в информация, разговаряше с мен винаги усмихнат. Една вечер, по време на дежурство го потърсих в 3 часа. В негов материал вместо „индийски“ племена, беше написано „индиански“. Съпругата му, за която той винаги говореше с дълбоко уважение, каза, че не може да го събуди и аз да реша как да излезе материала. Поправих думата, защото по смисъл беше ясно, че ставаше дума за индийски племена, но на другия ден той каза: „Защо звъниш в 3 часа? Ако ме беше събудила жена ми, трябваше до сутринта да не заспя. Аз взимам много силни лекарства“. Тогава разбрах, че има някакъв здравословен проблем, но откъде да се сетя, че ще се разболея така тежко, както вече казах, той беше спасен с намесата на Тодор Живков и му остана благодарен до края на живота си. Веднъж го видях много ядосан, разговаряше с някого, не помня другия, който злословеше за Първия, а Луков изкрещя в лицето му: „Ти какво искаш, той ме е върнал към живота, а сега аз да го плюя ли?“. Той остана верен на своите идеали, не се откажа от партията, на която беше служил честно, в продължение на години.

Целият колектив на „Черноморски фар“ уважаваше този прекрасен колега. Георги Луков знаеше своето място в живота, в работата, ценеше добротата у хората и тяхната почтеност, защото той самият беше почтен към всички.

Георги Луков

Морето му устон капан

Като репортер никой не настигна Михаил Трошанов през годините. Умееше да прави фотожурналистика и жалко, че така нелепо си отиде от този свят. Морето му устрои лоша шега. Замина да прави снимки на една подводница, мисля, че лодката се казваше „Седем“, потънала през Втората световна война, някъде около Варна, и не се върна.

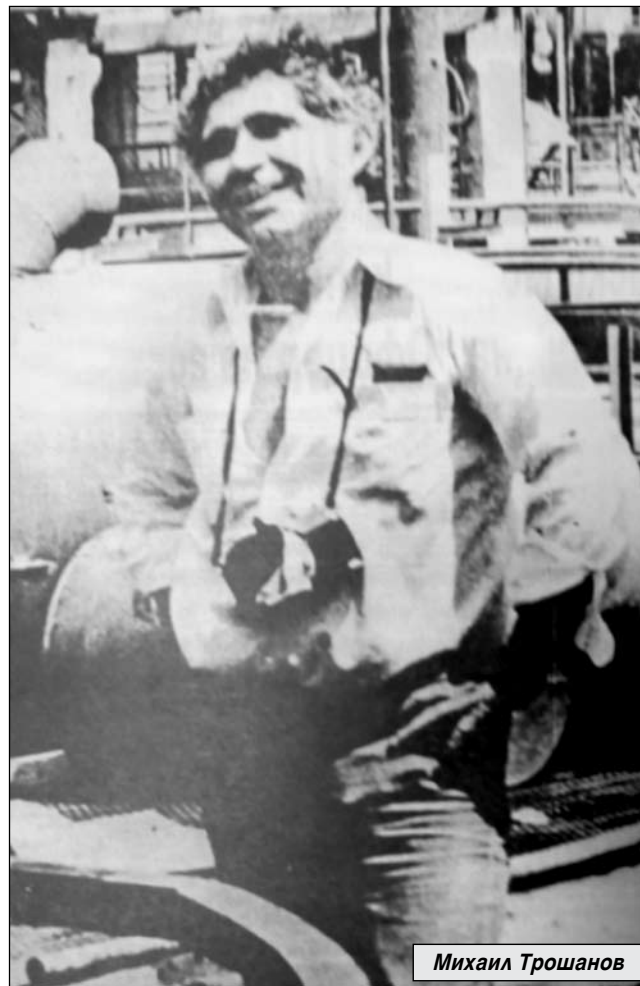
Шумен, нетърпящ възраженията на другите, много често влизаше в конфликт с ръководството на редакцията, но началството му прощаваше, защото беше неоеценим. Мишо Трошанов умееше да общува с хората. Преразказваше интересни истории, смеейки се високо. На мецанина в хотел „България“, където пиехме кафе, на съседната маса двама господа си говореха. Тъй като никой от нас не ги познаваше, не им обръщахме внимание, но когато си тръгнахме, Мишо се обърна към тях и им пожела: „Приятна работа“. Учудих се, а той ми каза, че тези двамата били от ДС и ме попита: „Не усети ли, че те през цялото време ни подслушваха?“. Коленете ми се подкосиха, Мишо продължаваше да се смее. След една седмица, тъкмо бях забравила за случая и се бях успокоила, той ме срещна на стълбището на редакцията. „Изписах една кофа мастило да обяснявам в милицията откъде познавам ония двамата и защо съм им пожелал приятна работа. Оправих се, но друг път ще знам...“. Трошанов съчиняваше вицове, а ние го слушахме и умирахме от смях. Той беше на „ти“ с живия живот и може би затова се държеше винаги като свободен човек, макар че много често поведението му се тълкуваше превратно.

Една вечер, в края на работното време той каза: „Ела да пийнем нещо“. Седнахме в кафене „Куба“ и той реши да ми разкаже една история, за да ме размее защо бях нацупена, не помня вече защо. Ходил през деня да снима в село Еркеч, заедно с една колежка. Влезли при кмета на общината и докато го разпитвали за проблемите на селото, станало въпрос за циганите, които създавали тук много проблеми. Крадели от селото на ТКЗС. „С извинение, циганите са голям проблем, оплакват се и кметовете от другите села“ – казал кметът.

Той явно помислил, че Мишо е циганин, че е събркал и започнал притеснено да мънка. Горкият човек щял да получи инфаркт. „И докато тръгнем за Бургас, все мънкаше“ – смееше се Мишо. – Аз не му казах нищо, нека ме смята за циганин, какво толкова – и циганите са хора.“

Често на шега той наричаше съпругата си „козунак“ и когато Нела започваше да се сърди и да обяснява, че не яде нищо, а пълнее, той тихо произнасяше: „В Освиенцим пълни няма!“. Избухваше смях, ставаше весело.

Михаил Трошанов имаше изключителен принос за развитието на „Черноморски фар“, беше приятел на повечето известни фоторепортери от вестниците в София, през лятото те му идваха на гости. Особено го ценяха читателите, защото Мишо документираше много сполучливо отделните събития. Снимките му бяха прозорец във вестника, през който можеше да се види живота в Бургас.

Михаил Трошанов

Той беше стихия

За Пенчо Минков журналистиката беше съдба. Израснал по сиропиталищата, защото останал без родители, Пенчо не беше загубил способността си да обща, тъкмо обратното. Той беше един от пишещите журналисти, макар че като заместник главен редактор имаше куп ангажменти по издаването на вестника. Когато аз отидох на работа в „Черноморски фронт“, Пенчо Минков завеждаше Икономическия отдел. Благодарение на темпото, което създаваше, започнах да пиша по няколко материала на ден. Понякога си мислех, че е луд. „Искам да ви науча да се справяте с всяка ситуация, вестникът е отговорна работа“ – казваше той и поставяше следващата задача. Пиеше порядъчно, но после се взе в ръце и забрави за алкохола. Обичахме го, беше марката на вестника.

Чудила съм се на дарбата му да намира интересните теми, никога не се оплакваше, че е натоварен. Особено добре се сработваха със Стойчо Гоцев, който ценеше у Пенчо най-човешките му качества – почтеност към всички и жертвоготовност в името на „Фар“-а.

У мнозина представите за Пенчо Минков бяха измамни, много често се случваше да го подценяват, но не след дълго хората, които говореха с известен упрек за личния му живот, разбираха, че са сбъркали. Чрез него всички в редакцията се сдобивахме с дефицитни стоки, които липсваха на пазара; той намираше работа на децата ни, уреждаше прегледите ни при лекарите, които бяха негови приятели. Изобщо, в редакцията Пенчо беше момче за всичко. С журналистиката беше на „ти“, защото целият му живот беше подчинен на нея. По едно време злите езици заговориха, че нямал висше образование. Видях го случайно как вле-

зе при Стойчо

Стайков, тогава главен редактор, с две дипломи в ръка, разстроен от клюката, обиден, смален, но не каза нито една лоша дума срещу никого. Понякога му беше много тежко, ставаше тъжен и мълчеше. Тогава всички разбихме, че му е дошло много.

Когато се пенсионира, Пенчо Минков замина да живее в София. Между колегите се говореше, че е изпаднал в крайна бедност, но дали това беше вярно? Научих, че известно време работил при Петьо Блъсков във вестник „24 часа“, но какво точно, никой не знаеше; дали пишеше под псевдоним, или се беше включил към персонала по разпределението на вестника, защото разпространители го бяха виждали на рампата една сутрин рано?!

Вече болен, дойде да ме види в редакцията на моя вестник „Черно море – юг“. Опитах се да му дам малко пари, но той остави плика на бюрото ми и каза, че имал достатъчно. Тази беше последната ни среща.

Пенчо Минков

Бургазлии четат „Черноморски фар“

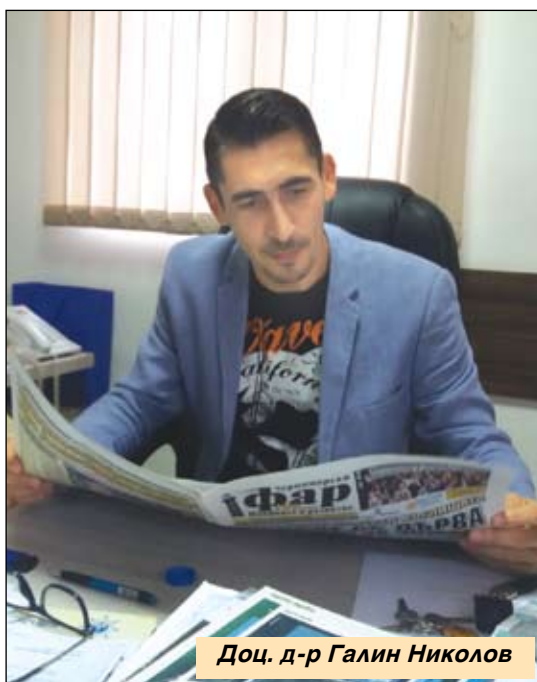
Вокален ансамбъл „Фортисимо“

Радостин Кишишев

Известният бургазски художник Йордан Маринов е открит фен на фаровете. От векове морските фарове направляват мечтите на моряците и художниците. На своя 75-и рожден ден той позира пред своята картина на поморийския фар, в ръцете с „Фар“-а, медията, която е по-възрастна от него с цели 25 години.

Доц. д-р Галин Николов

Проф. дпн Галя Христовова

Стефан Диомов

Цанко Цанков

Митко Иванов

Старши комисар Калоян Калоянов

Деца от НБУ „Михаил Лъкатник“ се запознават как се списва вестник

ЧФ

Събеседник

Любен Чаталов е роден на 29.02.1950 г. в София. Завършва Лесотехническият институт, а през 1978 г. ВИТИЗ „Кръстю Сарафов“. Работил е в Студия за игрални филми и театър „София“. Има над 50 роли в киното. По-значителни са „Адаптация“, „Игра на любов“, „Илюзия“, „Лавината“, „Ти, който си на небето“ и др.

Има син и дъщеря, които работят в чужбина. Любен Чаталов е от първите актьори, осмелили се да останат без щатна заплата, но и досега не е оставал без ангажименти. Не смята, че един неуспех е съдбоносен за актьора. Когато е бил на турне в Италия е имал среща с папа Йоан – Павел II. Ненавижда началниците в изкуството, затова навремето е напуснал Театър „София“ и това е било причината да излезе на свободна практика.

Убеден е, че и досега бургазлии не са забравили своя театър. През месец септември гостува на Празниците на изкуствата „Аполония“ 2020 в Созопол.

Интервю на
Димитър ИЛИЕВ.....

- Г-н Чаталов, да започнем това интервю с политически въпрос... Страната ни се залива от протести. Смятате ли, че масовото недоволство, изразено на улицата, винаги води към по-добър живот?

- Помните градът на истината, нали? Първите хора, които седнахме там бяха Христо Калчев, моя милост и Васко Кръпка. След това този град го превзеха други и ние се оттеглихме. От тогава досега не видях..., нещо генерално да се е променило? Не се е променило. Светът трябва да се промени, не само България. Няма нищо лошо в това човек да е материален, но ако целият живот е подчинен на това, тогава тези вълнения, революции са безсмислени. Хората днес искат да се смени морала.

- В какво състояние на

ври в София.

- В началото на годината навършихте 70 години. Имаше ли поздравления, шампанско?

- За мен тези 70 години дойдоха неочаквано. Все си мислех, че съм на 45, но не съм. Направихме проекция на един от първите ми филми в кино „Одеон“. Събраха се около 350 човека. Поканих Рашко Младенов, много приятели. Дадох малък коктейл за всички и накрая фалирах (смее се). Прибрах се с 15 бутилки уиски, а вкъщи имаше само кисели краставички.

Пихме уиски и замезвахме с кисели краставички. С това ще запомня този юбилей. Разбира се, имаше и поздравления и това ме зарадва повече, отколкото тези 70 години.

- Връщате ли често лентата назад? Успяхте ли да съхраните хлапето от „Коньовица“ – там, където сте роден?

Любен Чаталов, актьор:

Театърът е нашето малко царство

духа Ви откриваме днес и то не къде да е, а на морския бряг?

- Дали ще бъде край морето, или на друго място, няма никакво значение. Откакто се помня, винаги съм бил в едно и също състояние на духа. Радвам се, че още работя, че мога да живея на село, че мога да виждам децата си от време на време. Срещам се с приятели, ето някои си отидоха за съжаление, но това е животът. Чувствам се здрав, нямам коронавирус, нямам кръвно...ех, може и да имам, но не съм го мерил отдавна (смее се).

- Сега сте гост на „Аполония“ 2020 с постановката на Театър 199 „Фернандо Крал ми е написал това писмо“. За какво писмо става дума, казано накратко?

Едно много странно писмо. Баща уговаря сватба за дъщеря си без тя да знае, за един непознат, богат човек. Случват се доста шантави неща, които завършват още по-шантаво, но тази вечер ние няма да играем това представление, а ще го прочетем пред публиката. Няма да има декори, реквизити. Такава форма на изкуство има по цял свят, когато една писеса не може да се постави, тя се чете. Започнахме репетиции преди изолацията, но дойде тази карантина и затвориха театрите. Истинската премиера ще е в края на септем-

- Актьорите сме лесно управляеми деца. Само децата могат да играят, иначе как ще повярваш на това, което правиш. Само сериозните хора не се занимават с това. Да, в живота може да си сериозен, но на сцената си дете и вярваш в това, което правиш.

- Смятате ли, че остаряването е най-голямата шега, която ни поднася природата?

- Не! Защото знам друго. Самото раждане е забояване. Човек се разболява от болестта, наречена живот и чака своя нормален край. Ако всеки от нас разбере това ще се радваме на всеки божи ден.

- Продължавате да снимате в киното, играете в театъра. Доволен ли сте от това, което Ви се предлага като роли днес?

- Не мога да се оплача. Доволен съм – най-вече с ролите в киното. Ролите в театъра са по-малко.

- В киното с кой режисьор имате усещането за най-пълно общуване?

- С повечето. Първият ми режисьор е Вълко Радев в „Адаптация“. След това с Людмил Стайков, с Мариана Евстатијева. Тези режисьори знаеха как се работи с актьора, как да извадят от него най-доброто.

- А днес имате ли честта да се познавате с повечето млади режисьори, да общувате с

• Човек се разболява от болестта, наречена живот

• Пред къщата ми на село има една изрязана табела и на нея пише: „Дом за отдих от култура“, шегува се популярният актьор

тях? Имате ли нужда от това?

- Снимал съм се в над 40 дипломи работи на млади режисьори, но нито един от тях когато започне да снима професионално не ме е поканил за нищо, не съжалявам. Явно не им трябва старчета.

- Как си представяте филмовия пазар в България през следващите 20 години? След пандемията ще се появят ли нови герои, нова свобода в текста?

- Свободата на текста я има отдавна и това не ми харесва.

- Защо?

- Защото когато в изкуството се търсеше езиковият език да се каже нещо, ама не буквално, публиката разбираше това.

Сега всичко е по-пряко, този език се губи, губи се чарът на поезията, чарът на поезията. Днешните хора нямат време да разсъждават. Всичко е визия, а не съдържание. Затова казвам, че световното кино е на смъртно легло. Има нужда от стимула - този, за да се съживи. С нещо неочаквано.

Киното днес е анимация. Трябва да се търси лекарство за културата, което е по-сложно.

Още в началото на прехода решавате и излизате на свободна практика, добър избор за всеки смел и талантлив актьор, но вижте какво се получава сега, когато ни връхлетя тази неочаквана пандемия. Често пъти Ваши колеги са споделяли, цитирам: „Да, свободната практика дава свобода, но не и финансова сигурност“. Какво правим тогава – свободата или парите?

Ще цитирам Наум Шопов, той казваше: „Добрят актьор не може да стои гладен, ще вземе една шапка, ще я сложи на улицата и все някой ще пусне стотинки за хляб, една кутия цигари, чаша вино“. На свободна практика съм от 1994 година и продължавам да работя до ден-днешен. Когато хората разберат, че не трябва да чака да падне нещо отгоре или някое министерство да му даде паричка да преживява, намира начин. Оплакват се човек, който не измисля нищо, за да оцелее. Не казвам,

че съм най-добрият, но ето – жив съм, продължавам напред.

- Плаши ли Ви страхът от неизвестното оттука нататък?

- Не ме плаши. Знаем, че изход ще се намери. Въпросът е кога, колко време ще мине.

- А какво бихте повтаряли всеки път на един млад актьор независимо от това, че салоните са празни?

- Нямам школа, но доста ученици идват при мен с желание. Това, което им казвам е – веднага да се откажат от тази професия, но те ме питат как така, защо. Ами защото тази професия носи повече разочарования, отколкото радости. Ти си прецени, ако си готов да носиш в себе си разочарованието – продължи.

- Как е триото Любен Чаталов, Иван Иванов и Ивайло Герасков – виждате ли се често, за какво си говорите?

- Пред моята къща и пред къщата на Иван има една изрязана табелка, на нея пише: „Дом за отдих от култура“. Изкуството не иска да седнеш да го чоплиш, да дрънкаш вре-

ли-некипели. Ако можеш – прави го, ако не – трай си. Фактът, че Иван и Ивайло ги има, това ми стига. Ако имам нужда ще отида и ще се видим.

- Живеете в Мирково. Коронавирусът вирее ли на село?

- Ама как така ще вирее! Какъв ти коронавирус. Слагам две маски до обед под формата на домашна ракияка, вечерта сложа още три, и коронавируса като види пийнал човек и почва да бяга (смее се). Той напада лавите хора.

- Докарвате ли си земеделска продукция?

- Имам 250 корена домати. Две огромни лехи с чушки, лук, картофи, тикви. Мястото е голямо и с помощта на моята съседка баба Гана и дядо Хари правим всичко това.

- И в края, продължете изречението: да си актьор днес в България е...

- Е като да си актьор навсякъде по света. Да бъдеш актьор е нещо много специално. Театърът е нашето малко царство.

(05.09.2020 г., Аполония '2020, Созопол)

Радойнова по време на нощно дежурство в печатницата

Да израснеш

- ✓ Проф. Диана Радойнова разказва спомени за работата в редакцията на стогодишната медия
- ✓ Бащата Атанас Радойнов и Димка Ташкова са хората, начертали съдбата ѝ на вестникар

Сава Раковски“. А първият и публикуван материал е разказ за учебната практика, която я праща в истински завод. „Беше ми много интересно, защото това бе първият ми реален досег с производство. Много се впечатлих и баща ми ме подтикна да напиша материал за това първо впечатление“, обяснява Радойнова. Така попада в „Черноморски фронт“ и конкретно при Димка Ташкова, която започва да ѝ възлага написването на други материали. „Няма да забравя, тя бе първият човек, който

ме заведе в Клуба на културните дейци, който тогава се намирал където е сега ресторант „Национал“. Там се събираха и журналистите. Почерпи ме. Това бе много голямо събитие за мен“, връща годините назад Радойнова.

Днес, вече утвърденият учен, подчертава своята благодарност към Ташкова за това, че е била неин ментор и че я е напътствала. „Тя е човекът, от който получих и житейски съвети, и то напредници за мисията на жената в професията и кариерата“, изказва своята възхита и сега Радойнова.

ратора“, изказва своята възхита и сега Радойнова.

Да израстваш в кариерата с баща, който от седемдесетте години е главен редактор на вестник „Победа“ на АПК – Бургас, и ти също да пишеш за селско стопанство, никак не е лесно. Атанас Радойнов е човек, който не само поощрява дъщеря си, но и е неин съдник. „Няма да забравя един април ме изпратиха в командировка в Руен да пиша за тютюна. Беше много студено, а щъркелите бяха дошли. В руенската краевеферма, в единия от оборите, хората бяха приютили премръзнало ято щъркели. Показаха ми ги. Много ме впечатли това и като се върнах разказах на баща ми за тези птици, как са спасени. А той ми се скара, че съм проявила лоша журналистическа реакция и не съм ги снимала и направила материал за птиците и хората, които са ги спасили“, спомня си един от многото уроци.

С премерена гордост Радойнова подчертава,

Дона МИТЕВА

Да израснеш на коляното на журналист и да попиеш от редакторната атмосфера още от ученическите години е съдба, привилегия и отговорност за цял живот. А докосването до имена като актьора Георги Калоянчев, проф. Елка Константинова, народната певица Стефка Съботинова, проф. Иван Маразов оставя трайна следа. Такава съдба има професорът по антропология, един от само деветте в България, докторът на историческите науки Диана Радойнова. Нейната професионална кариера е тясно свързана със стогодишния „Черноморски фар“.

Във вестника постъпва през 1987 година и остава в него до 1999 година. Минава през три отдела – селскостопански, ръководен от Йорданка Хара-

ламбова, след това „Кореспонденти“, ръководен от Кузман Кръстев и накрая „Култура“, с Александър Инджов начело. В последния се чувства най-добре.

Пътят на Диана Радойнова предопределят двама души – баща ѝ Атанас Радойнов и журналистката Димка Ташкова.

„Винаги съм имала афинитет към науката, но и към културата и журналистиката. Не съм прекъсвала връзката си в годините с моя професор и ментор Тодор Иванов Живков. Те бяха в спор с баща ми: наука или журналистика. Баща ми надделя. Той обичаше да казва: „Ти си израснала на коляното на журналист. От тебе само журналист може да стане“, припомня си проф. Радойнова.

Първото ѝ влизане в редакция е още докато е ученичка в гимназия „Георги

Интервю по време на бенефиса на великия Георги Калоянчев

СЪОБЩЕНИЕ

ЗК „Единство“ - село Голямо Буково, община Средец, област Бургас, кани всички член-кооператори на годишно отчетно събрание на кооперацията, което ще се проведе на **26.09.2020 година от 10.00 часа** в Административната сграда на ЗК „Единство“ - село Голямо Буково, при следния

ДНЕВЕН РЕД:

1. Отчетен доклад на УС за дейността на Кооперацията през 2019 година.
 2. Отчет-доклад за дейността на КС на кооперацията през 2019 година.
 3. Приемане на годишния финансов отчет на кооперацията за 2019 година.
 4. Вземане на решение за продажба на част от дълготрайните материални активи на кооперацията.
- При липса на кворум събранието ще се проведе 1 час по-късно.

От Управителния съвет на Кооперацията

ПОКАНА

УС на ЗПК "Успех" с. Аспарухово, обл. Бургас кани своите членове да присъстват на Годишно отчетно събрание на кооперацията, което ще се проведе на **26.09.2020 г. от 10:00 часа** в двора на кооперацията в с. Аспарухово при следния

ДНЕВЕН РЕД:

1. Отчетен доклад на УС за 2019 г. - докладва Председателят на УС.
2. Годишен счетоводен отчет за 2019 г. - докладва Счетоводителят.
3. Заключение на КС.
4. Приемане Отчетния доклад на УС, на КС и Годишния счетоводен отчет и вземане на решение за публикуването му в Търговския регистър.
6. Разни.

При липса на кворум, събранието ще се проведе същия ден в един час по-късно.

От Управителния съвет

ПОКАНА

УС на ЗКПУ "Единство" - с. Тръстиково съобщава на всички член-кооператори, че на **26.09.2020 (неделя) от 9.00 часа** в ремонтната работилница на кооперацията ще се проведе Общо годишно отчетно-изборно събрание на кооперацията при следния

ДНЕВЕН РЕД:

1. Отчет на УС за дейността на кооперацията през стопанската 2018/2019 г.
2. Отчетен доклад на КС за 2018/2019 г.
3. Приемане на годишния финансов отчет за 2019 г.
4. Избор на Председател, УС и КС.
5. Промени в Устава.

При липса на кворум, на основание чл. 17, ал. 2 от ЗК, събранието ще се проведе един час по-късно, на същото място, със същия дневен ред, независимо от броя на присъстващите.

От УС

че нейният баща е бил един от най-добрите селскостопански журналисти, които Бургас е имал, а за това е спомагал фактът, че е роден на село и познава добре процесите там.

Когато АПК-ата се разпадат и земята се връща на собствениците им, болката по разрушените структури се усеща в цялото семейство. „Баща ми плака с глас когато разбра, че стадо елитни бикове е изкляно за месо. За мен бе странна реакцията му, докато не ми поясни, че тези животни са селектирани в продължение на

Заедно с колежката Илонка Иванова

нява още за творческия процес. Допълва и това как Пенчо Минков, друг доайен, пък е карал младите си колеги да не стоят в редакцията, а да излизат из града и срещайки познати и непознати да откриват новините. „Хващаше ни за дрехата и ни измъкваше от бюрата. Пращаше ни навън“, реди броеницата на спомените, пренесена в онези години, професор Радойнова.

Всеки пишещ човек има своите върхове, но има и своите спадове. За най-големия си урок, който помни досега, бившата журналистка раз-

за да защитят името му и да ми разкажат тяхната история“, спомня си Радойнова и признава, че и досега се срамува от този си материал. Съвременен урок, че медията е рупор и отговорността на онзи, който работи в нея е огромна.

Отдаването на другата си страст – науката и преподаването, свързва с промяната на редакционната атмосфера и нежеланието си да свикне с новите порядки. Пази спомена от времето, когато на журналистиката се гледа като на изкуство и липсата на недостигаеми фигури е водещо.

НА КОЛЯНОТО НА ЖУРНАЛИСТ

50 години и че те заплюждат най-добрите крави. Пророчески звучат сега думите му, че това, което се разруши под една или друга форма ще се върне с цената на много усилия и труд“, казва бившата журналистка, която до днес пази у себе си тръпката на писането и е категорична, че тази професия дава особен вид свобода. А съприкосновението с различни хора, мъдри, всеки в своята професия, изостря сетивата и поддържа духа буден. Като пример посочва едно от интервютата си. То е със социолога проф. Петър Емил Митев. „Помня, направих го 90-91 година. Заглавието ми бе „България ще се превърне в доматена република“. Използвахме аналогията за банановите (изоставащи) страни. Не, България сега дори не е доматена република, защото и доматите ни са внос от Турция, Гърция, Македония, Полша. За жалост прогнозите на този мъдър човек се сбъдват“, връща лентата Радойнова.

В годините, посветени на перото, я държи и това, че журналистите са ярки обществени фигури, с влияние в обществото. В подкрепа на казаното си спомня, че е привле-

Атанас Радойнов със своята пишеща машина, далеч преди времето на компютрите

чена от тогавашната директорка на интерната „Александър Георгиев - Коджакафалията“ - Ирина Иванова в настояществото на дома. В Жан-

Виденовата зима 1997 година Иванова й се обажда в редакцията и със сълзи на очи споделя, че децата няма какво да ядат. „Обадох се на всич-

Атанас Радойнов на разкопките на Минералните бани

ки познати председатели на кооперации и им разказах за ситуацията. Използвах авторитета си на журналист пред тях.

Всеки отдели кой боб, кой брашно, картофи, всякакви продукти. Съпругът ми пък работеше на летището и помоли да му дадат камион. Минахме, обмахме провизиите от стопанствата и ги занесохме в интерната. Това си бе реална помощ в критична ситуация“, разказва Радойнова.

Топли спомени тя пази за главния редактор Младен Карпулски: „Обръщаше се към нас с „детето ми“, защото всички бяхме значително по-млади от него. Имахме пълна свобода да работим по теми, които намирахме за важни. Не ни е слагал никакви ограничения. Болно ми е до ден-днешен, че бе оклеветен и свален. Той е една от ярките личности в стогодишната история на „Фар“-а“, обяс-

казва: „Дойде при мен жена с три деца и се оплака, че съпругът ѝ пътува с корабите и не се грижи за семейството си и не ги осигурява материално. А като се върне от рейс дори ги малтретира. Понеже мъжът бе на рейс, аз нямаше как да взема и неговото мнение. Написах и пуснах материала. На другата сутрин пред редакцията имаше около четиридесет мъже и една жена, които ме чакаха и обясниха, че истината е съвсем друга. Че съпругата е взела всичко на мъжа, че му е запорирана заплатата. И че като се върне от рейс няма къде да живее. Приютява го семейството на сестра му – жената, която бе в групата. Тези хора не ми повишиха тон, не ме обидиха, не ме нагрубиха. Просто разказаха другата гледна точка. Единствена роднина бе само сестра му, останалите бяха негови колеги и приятели, които дойдоха,

„В журналистиката човек се съприкосновява с много хубави, но и много лоши неща. Докато науката е по-затворен свят. Гледах на нещата от друга гледна точка. Особено в историята всичко е филтрирано през призмата на времето“, прави паралел проф. Радойнова. Тя подчертава, че в сегашната ѝ работа най-много я стимулира съприкосновението с младите хора, на които преподава в момента в Университет „Проф. д-р Асен Златаров“. Културологичните дисциплини обогатяват студентите. Когато след години се срещат, обикновено ѝ припомнят някоя нейна лекция, която силно ги е впечатлила.

Дванадесетте години в редакцията обаче си остават за проф. Диана Радойнова опит, безбройни контакти, приятелства, спомени. А стогодишната на вестника – повод за спомени.

Депутат размахва „Черноморски фар“ в парламента след публикация за масов християнски гроб в Българово

Един от незабравимите материали, който оказва сериозно обществено влияние, а вестникът е размахван от тогавашния депутат Стоян Райчевски в Народното събрание, е този за откри-

ването на масовия гроб в църквата на Българово. Самата Радойнова става свидетел на историческото откритие.

„Отец Захари бе започнал ремонт, защото храмът се наводняваше. При укрепителните действия изскочили първите кости. Тогава той ме повика, защото се познавахме от много години. Отидохме на терен с фотографа Тодор Ставрев.

Пред очите ми бяха разкопани бебешки черепчета, колкото двата ми юмрука, с пирони, забити в челото. Покъртителна гледка. Не мога да я забравя досега. Бяхме потресени. Пред очите ми работниците вадеха костите. Тогава написах материала“, разказва за обстоятелствата около първата си публикация за масовия гроб в Българово Радойнова.

ДЪРЖАВНА ОПЕРА БУРГАС

Бургас 8000, ул. Климент Охридски № 2, тел.: 056 /844 254 факс: 056/840 516
e-mail: opera.bourgas@yahoo.com web: http://operabourgas.com

ОБЯВА

„ДЪРЖАВНА ОПЕРА – БУРГАС“ ОБЯВЯВА ПУБЛИЧЕН ТЪРГ с тайно наддаване за отдаване под наем на недвижим имот: „ПОДЗЕМНО ФОАИЕ“ /обособено като самостоятелна зала/ от сграда, находяща се в гр.Бургас, ул. „Климент Охридски“ № 2, с площ 253 кв.м.

Срок за отдаване под наем е 5 години. Първоначалната тръжна цена е 575 /петстотин седемдесет и пет/лв. без ДДС месечно.

Депозитът за участие в търга е в размер на 575 /петстотин седемдесет и пет/лв. вносим по транзитна банкова сметка BG17UNCR96603119073010

в УНИКРЕДИТ БУЛБАНК

Срок за закупуване на тръжна документация – до 17,00 ч. на 14.10.2020 г. срещу заплащане на такса в размер на 10 /десет/ лв. в касата на ДЪРЖАВНА ОПЕРА – БУРГАС.

Търгът ще се проведе на 15.10.2020 г. от 15,00 ч. в Административната сграда на „ДЪРЖАВНА ОПЕРА“ – БУРГАС, гр.Бургас, ул. „Климент Охридски“ №2. Документи за участие се приемат до 16,00 ч. на 14.10.2020 г.

За справки: 056/844254 056/844850; 0884025468

Оглед на имота може да бъде направен всеки работен ден от 14.00 до 16.00 ч до 14.10.2020 г.

В „Нафтата“ използваха паузата, за да си наваксат с подготовката

Паузата в шампионата бе използвана от наставника на „Нефтохимик“ Викторио Павлов за наваксване на късния старт на подготовката. През изминалата седмицата отборът тренираше двуразово. Въпреки тежките тренировки, всички футболисти са здрави и тренираха усърдно. В петък бяха направени поредните PCR

тестове на футболистите и трениорски щаб за COVID-19. Резултатите на всички са отрицателни. Фокусът в подготовката бе за предстоящия мач с „Литекс“, който е в събота в Ловеч, с начало 19:00 часа. Във временното класиране „шейховете“ се намират на предпоследното 17-о място с актив от 2 точки.

„ЧЕРНОМОРЕЦ“ ДОПУСНА ПЪРВА ЗАГУБА СЛЕД БЕЗОБРАЗНО СЪДИЙСТВО

„Акулите“ отстъпиха с 2:3 при гостуването си на „Розова долина“

Михаил КОЛЕВ.....

„Черноморец“ (Бургас) допусна първа загуба през новия сезон на Трета югоизточна лига. „Акулите“ отстъпиха с 2:3 при визитата си в Казанлък на „Розова долина“ в двубой от петия кръг. Поражението сваля бургаския тим на шесто място във временното класиране, като те са с актив от 10 точки, с три по-малко от лидера „Загорец“ (Нова Загора).

Претенциите на ръководството на „Черноморец“ са за няколко спорни съдийски решения, оказали се решаващи за крайния изход на срещата. Според тях първият гол на „розите“ е паднал след несъществуващ фа-

ул в полза на домакините.

Втората ситуация, за която „акулите“ претендират, че са оцетени, е моментът, когато бургазлии успяват да изравнят за 2:2 чрез Стоян Кижев, който се разписал с глава. Попадението му обаче било отменено заради засада, която по мнение на хората в „Черноморец“ е била, меко казано, несъществуваща.

„Съдийството в Казанлък беше много тенденциозно. Отборът ни не е лош, въпреки че има още какво да се желае при нас, но тези арбитри правят каквото си искат“, заяви пред вестник „Черноморски фар“ почетният президент на „Черноморец“ Тома Томов.

Ръководството на „акулите“ няма намерение да подава жалба относно съдийската тесла в Казанлък, защото според тях нямало смисъл, тъй

като нямало да им обърнат никакво внимание.

И при това гостуване момчетата на Слави Костенски се радваха на подкрепа от страна на свои-

те фенове. Близко 30-ина привърженици на „Черноморец“ пропътуваха разстоянието до Казанлък, за да наблюдават срещата.

В следващия кръг бургаският клуб приема тима на „Несебър“. Срещата е утре, 12 септември, от 17:00 часа на стадион „Черноморец“.

Отборът на Станка Златева тренира в Средец

Михаил КОЛЕВ.....

Отборът по борба на Станка Златева проведе тренировка в Средец съвместно с местния клуб. 27 борци мериха сили в прия-

телски двубои, в категориите кадети, кадетки, момчета и девойки. В момента в Сливен се провежда Държавното лично първенство за кадети, където участие ще вземат и представители

на „Странджа - Средец“. Първенството в града на стоте войводи е първото след като всички шампионати в борбата бяха спрени заради пандемията от коронавирус. Очакванията са

борците на „Странджа - Средец“ да се представят достойно, доказвайки за пореден път, че община Средец продължава да вади успешни кадри в този спорт.

Меден рудник приема състезания за хора с увреждания

Михаил КОЛЕВ.....

Надпревари в няколко спорта между хора с увреждания ще се проведат в комплекс „Меден рудник“ днес и утре. В първия ден от 9 до 12:30 часа е турнирът по плуване, който ще се състои в басейна на най-големия бургаски комплекс. Очакват се да участват около 50 плувци, като някои от тях ще се впуснат и в други спортни прояви. В същия ден, в зала „Никола Станчев“ ще бъде състезанието по вдигане на тежести.

С бадминтон в събота, отново в залата, ще приключи двудневният спортен маратон, като за всички призьори и участници ще има осигурени награди. Организатори на събитието са спортният клуб за хора с увреждания „Джавелин“, с подкрепата на Община Бургас.

УВЕДОМЛЕНИЕ

На основание чл.4 ал.2 от Наредбата за условия и реда за извършване на оценка на въздействието върху околната среда, се уведомяват всички заинтересоване лица относно инвестиционното предложение: „ ПРЕУСТРОЙСТВО на рецепция от съществуваща жилищна сграда № 9-13 във фоайе и самостоятелна стая в УПИ XXIII кв.44 на гр.Созопол, Възложител на проекта е: „АЛМАТЕЯ“ ЕООД

ОБЯВА

На основание чл.4, ал.1 от НУРИОВОС, „ИМЕДЖИН“ ООД, уведомява всички заинтересувани физически и юридически лица, че има следното инвестиционно предложение за: „Изграждане на вилни сгради в ПИ с идентификатор 48619.2.748 по КК на гр. Царево, м. „Диньов гьол“, Община Царево“.

Лице за контакти: Красимир Азов-пълномощник
Тел.: 0894 300 968

ОБЯВА

На основание чл.4, ал.1 от НУРИОВОС, Михаил Олег Димитров, уведомява всички заинтересувани физически и юридически лица, че има следното инвестиционно предложение за: „Изграждане на жилищна сграда и допълващо застрояване - Навес-гараж в УПИ III, кв.4, по плана на с.Резово (ПИ с идентификатор 62459.501.130 по КК) и стопанска постройка и ограда в УПИ IV, кв.4 (ПИ 62459.501.148 по КК) по плана на с. Резово, Община Царево.

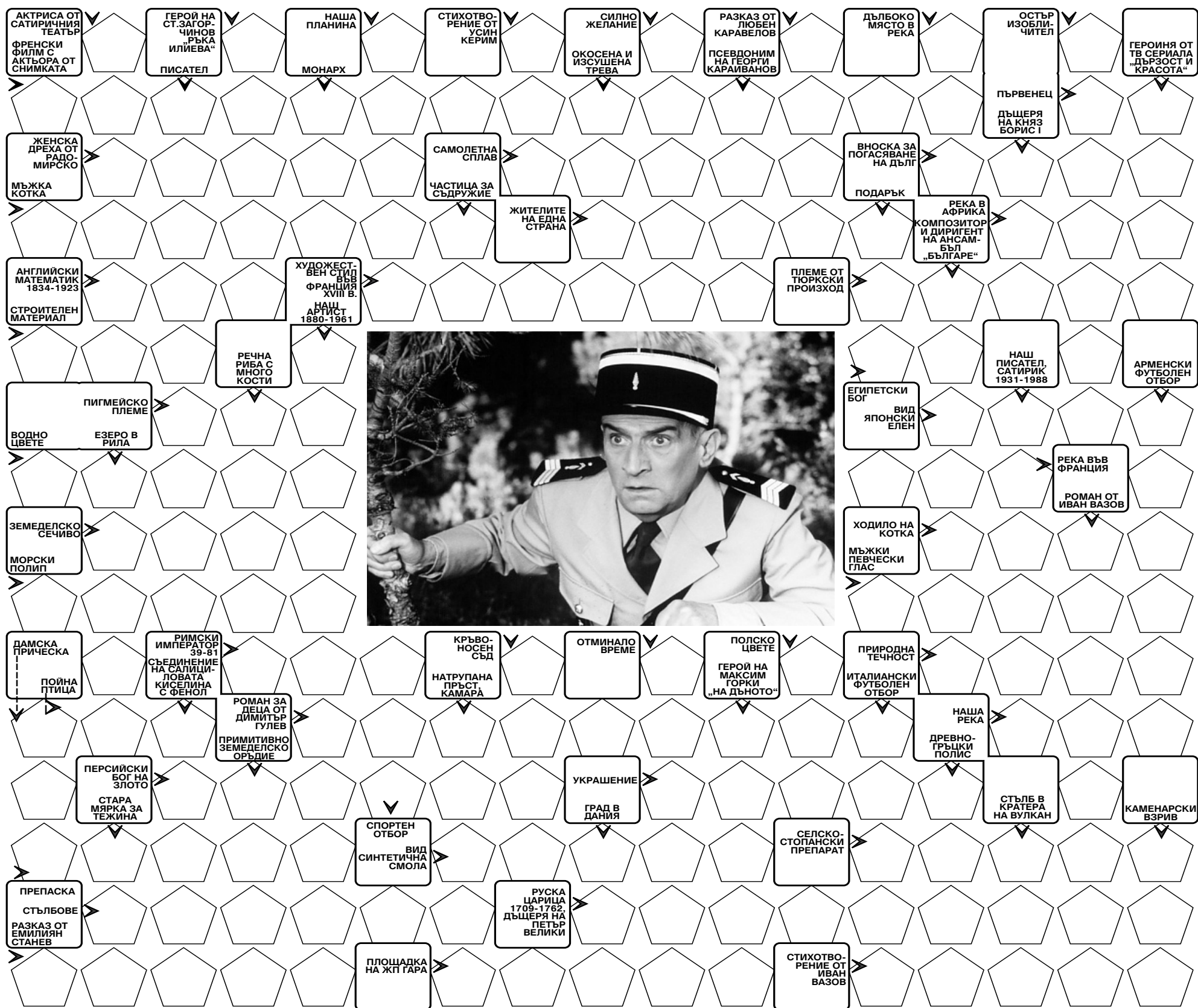
Лице за контакти: Красимир Азов-пълномощник
Тел.: 0894 300 968

ОБЯВА

На основание чл.4, ал.1 от НУРИОВОС, „ИМЕДЖИН“ ООД, уведомява всички заинтересувани физически и юридически лица, че има следното инвестиционно предложение за: „Изграждане на вилни сгради в ПИ с идентификатор 48619.2.869 по КК на гр. Царево, м. „Диньов гьол“, Община Царево“.

Лице за контакти: Красимир Азов-пълномощник
Тел.: 0894 300 968

ЗА РЕКЛАМА - 0878 424 698

РЕЧНИК: ВЕН, ЛИНОЛ, НИВ, РЕР.

ВИКТОРИЯ КРЪСТЕВА

ОТГОВОРИ

ВЪВЕЖАВНО: "Получават се жени", Ас. Литак. Аерон. Рата. Котарак. Народ. Нил. ОТВЕЩНО: Кок. Лолова. Окото. Ока. Литератор. Салон. Китан. Косат. Рало. Цар. Вен. Рококо. Авари. Вар. Ра. Ака. Сика. Лотос. Нив. Коса. Лапа. Корал. Тенор. Тит. Масалитинова. Скара. Тим. Ко. Насип. АТА. Вена. Сено. Пер. Мерак. Минало. Бода. Кос. "Ти не си сам". Вит. Ариман. Накит. Колан. Саран. Колан. Колони. Жоро. Санин. Нено. Мак. Дар. "Милан". Вир. Василев. Тива. Ана. Иванов. Нек. Елисавета. "На лов". Перон. "На ком". Сатирик. "Под игото". Сали. Апарат. Лам.

ОБЯВА

На основание чл. 89 и следващите от Кодекса на труда, във връзка с чл. 68, ал.7 от Закона за лечебните заведения и Правилника за устройството, дейността и вътрешния ред в МБАЛ "Бургасмед" ЕООД се обявяват конкурси за следните длъжности:

1. Началник Отделение по Хирургия;
2. Началник Отделение по Гръдна Хирургия;
3. Началник Отделение по Акушерство и Гинекология;
4. Началник Отделение по Неонатология;
5. Началник Отделение по Ортопедия и Травматология;
6. Началник Отделение по Анестезиология и Интензивно Лечене;
7. Началник Отделение по Неврохирургия;
8. Началник Отделение по Нервни Болести;
9. Началник Отделение по Вътрешни Болести;
10. Началник Отделение по Педиатрия;
11. Началник Отделение по УНГ;
12. Началник Отделение по Кардиология;

1. Изисквания към кандидатите за заемане на обявената длъжност:

- 1.1. Да притежават образователно-квалификационна степен "магистър" по медицина;
- 1.2. Да имат придобита специалност по профила на отделението, за която кандидатът кандидатства.
- 1.3. Трудов стаж – съгласно изискванията, заложили в съответния медицински стандарт;
- 1.4. Членство в БЛС;
- 1.5. Компютърна грамотност;
- 1.6. Лицето да не е осъждано за престъпление от общ характер и да не е лишено от правото да упражнява професията.

2. Необходими документи за участие в конкурса:

- 2.1. Заявление за участие в конкурса – в свободен текст, **с посочени три имена, телефон за връзка, актуален адрес и електронен адрес за кореспонденция. Задължително се изписва длъжността за която се кандидатства;**
- 2.2. Професионална автобиография;
- 2.3. Копие от диплома за завършено висше образование „Медицина“;
- 2.4. Копие от документ за придобита специалност;
- 2.5. Копие от документ, удостоверяващ трудовия стаж по специалността;

2.6. Медицинско свидетелство /ако има прекъсване на трудовата дейност повече от 6 месеца/, издадено не по-късно от 3 месеца преди датата на обявяване на конкурса;

2.7. Копие от сертификат за придобита професионална квалификация по "Здравен мениджмънт" е предимство

2.8. Удостоверение от РК на БЛС – оригинал;

2.9. Свидетелство за съдимост – оригинал;

2.10. Други документи, доказващи професионалната квалификация на кандидата, участия в научни симпозиуми и конференции, научна продукция, ползването на чужди езици и др. /ако има такива/;

2.11. Всеки кандидат представя писмена програма на тема: "Тригодишна програма за развитие на отделението по /изписва се наименованието на структурата/.

3. Провеждане на конкурса:

3.3. Първи етап – проверка за съответствие на подадените документи с изискванията на МБАЛ "Бургасмед" ЕООД;

3.4. Втори етап – оценка на писмената програма. До събеседване се допускат кандидати, получили оценка на писмената разработка не по-ниска от много добър 4.50;

3.5. Трети етап – събеседване с кандидата. Събеседването се провежда по обявения писмен проект.

4. Подаване на документи:

4.3. Документите се подават в запечатан непрозрачен плик, надписан само с длъжността и наименованието на структурата, за която лицето кандидатства. В този плик се поставени два запечатани непрозрачни плика, обозначени с надпис „Плик 1“ – съдържащ необходимите документи за участие и „Плик 2“ – съдържащ писмената програма.

4.4. Документите са подават всеки работен ден в Отдел „Деловодство“ на МБАЛ „Бургасмед“ ЕООД с адрес гр. Бургас, ж.к. Меден Рудник, зона А

4.5. Документите се приемат до 15:30 часа на 30 - я ден от публикуване на обявата.

5. Срок на трудовия договор – до три години.

Длъжностната характеристика ще бъде предоставена на кандидатите при подаване на документите.

Цялата информация за медицинските показатели може да бъде получена след официалното и писмено поискване чрез Деловодството на лечебното заведение.

ОБЯВА

В изпълнение на Заповед № РД-01-541/9.9.2020 г. на Кмета на общината

ОБЩИНА ЦАРЕВО:

ОТКРИВА процедура за провеждане на публичен търг с тайно наддаване за отдаване под наем за срок от 10 /десет/ години на петно № 34 с площ от 106,25 кв.м., съгласно СПО за 2020 г., за с. Лозенец, разположено в ПИ № 44094.501.554 по КК на с. Лозенец, с трайно предназначение – урбанизирана, актуален с АПОС № 1046/07.03.2016г., за поставяне на търговски обект за продажба на кафе, храни и напитки.

ОПРЕДЕЛЯ следните задължителни условия за провеждане на търга:

- Начална тръжна наемна цена в размер на 313,44 лв. без ДДС на месец, годишна тръжна наемна цена в размер на 3761,28 лв. без ДДС;

- Направените предложения не могат да бъдат по – малки от първоначалната тръжна наемна цена плюс 10 % от същата.

Начин на плащане на наемната цена и изисквания за обезпечение по изпълнение на договора:

- Първата месечна наемна вноска се плаща в 7-дневен срок от влизане в сила на заповедта за определяне на участника, спечелил търга.

- Наемната цена се плаща до 25-то число на текущия месец.

Срок за закупуване на тръжната документация от деловодството на Община Царево до 16.00 ч. на 25.9.2020г.

Срок за подаване на предложенията за участие до 16.00 часа на 28.9.2020г.

Цена на тръжната документация-100 лева без ДДС и размер на депозит за участие-376,13 /триста седемдесет и шест и 0,13/ лева, представляващ -10 % от началната годишна наемна тръжна цена, вносим по сметка на Община Царево- BG35 UNCR 70003324008729, най-късно до 16.00 часа на 25.09.2020г.

Дата на отваряне на предложенията- 29.09.2020г., час-10 часа, място- заседателната зала в сградата на фронт офиса на община Царево.

Оглед на имота ще се извършва по искане на кандидат след закупуване на тръжната документация, всеки работен ден до датата на провеждане на търга.

За контакт : Галина Вълева – тел. 0590550-24

Две спортни личности се простиha с ергенлъка

Петър НИКОЛАЕВ

Две спортни личности от Бургаския регион се простиha с ергенлъка. Старши треньорът на „Созопол“ – Маргарит Димов каза „Да“ на своята любима Светлана. Двамата, заедно с техния син Александър, направиха и фотосесия на мястото, където род-

Маргарит Димов със съпругата си Светлана и техния син

Янчо Стойчев и Сиана

ният специалист от доста години изкарва по-голяма част от ежедневието си – стадион „Арена Созопол“. „ФК „Созопол“ поздравява младоженците и им пожелава здраве и много години щастие и любов“.

Треньорът на бургаския плувен клуб „Бриз“ и едно от разпознаваемите лица в българското плуване – Янчо Стойчев, също вече не е ерген. Спътника в живота му е Сиана Стоянова, която е доктор, специалист-ортодонт. Булката е от Поморие и няма нищо общо с плуването. Сватба-

та беше в Поморие. Църковната церемония се състоя в местната църква „Св. Рождество Богородично“. Бе организирана при спазването на всички мерки за COVID-19, което и ограничи бройката на гостите.

Янчо Стойчев, който прави 33 години идния месец, е консултант и отговорник по водното спасяване в рилити предаването на Нова ТВ „Игри на волята“. Действа по организацията на шестото издание на международния турнир „Бриз“ в Бургас, който ще се състои от 9 до 11 октомври.

РИБЕН

11-13 септември

Уикенд в БУРГАС

Вкусна риба и хубаво вино – отново е време за фестивал в Бургас

„Черноморски фар“

Ароматна рибена чорба, вкусна прясно приготвена риба и най-добрите вина от селектирани изби от цялата страна ще могат да опитат посетителите на традиционния бургаски Фестивал на рибата и виното. Той ще се проведе от 11 до 13 септември в района на Експоцентър „Флора“.

Предвидени са много кулинарни демонстрации и забавни състезания – ако сте специалист в почистването на риба и приготвянето на рибена чорба, това е вашето състезание.

Специално внимание заслужава и съпътстващата програма на festa – концертни изяви на Орлин Павлов, Йорданка Христова, Керана и Космонавтите, Стефан Вълдобрев, Иван Лечев и Мило Иванов, „Бургас Биг Бенд“ с диригент Анастас Камиларов, група KARE.

Много добро настроение и смях до сълзи обещава участията на комиците от „Тутурутка“ и невероятния Георги Малев.

Ще има и много танци и забавления на открито.

Този уикенд ще е наситен и с много спортни събития. През почивните дни ще се проведат: Турнир по вдигане на тежести и плуване за хора с увреждания, Турнир по тенис корт за деца 10-12 години, Футболна среща от шампионата на Юго-източна трета лига между отборите на ФК „Черноморец 1919 (Бургас)“ и ОФК „Несебър“, Традиционен турнир по хандбал за мъже „Тодор Хънков“, Национален турнир с чуждестранно участие по уличен баскетбол по лицензираната система на ФИБА „Европа“, Бургас Рън 2020.

10 години отговорни във всичко, което правим!

Скъпи журналисти, клиенти и партньори,

Тази година е специална за нас, защото Лидл България отбелязва 10 години на българския пазар.

Спомняте ли си каква беше Вашата 2010 година? За България това бе трудна година, в която най-силно се усетиha последиците от световната икономическа криза. За всички нас, които работим в Lidl, 2010-а беше година, изпълнена със силен заряд и много ентузиазъм – именно тогава отворихме първите си магазини в България. Ние бяхме последната от големите вериги, които стъпиха на българския пазар, и имаме нелеката задача да се докажем на силно конкурентен пазар, като наложим един нов модел на пазаруване с надеждата да го направим не само разпознаваем, но и предпочитан избор.

Да спечелим Вашето доверие е ежедневен изпит за нас. Даваме си ясна сметка, че нито милионите инвестиции, нито голямата международна марка са достатъчни, за да го оправдаят. Затова всеки ден вложим много усилия, работим с цялото си сърце и професионализъм. Вглеждаме се и в най-дребния детайл и преценяваме всяка Ваша реакция, за да отговорим на очакванията Ви по най-добрия начин и да заслужим Вашата оценка. И така до утре, когато всичко започва отново.

Разбира се, всичко това не е възможно без хората. Тези, с които започнахме подготовката за навлизането на Lidl в България още през 2007 година, три години преди фактическото ни отваряне. Трябваше не просто да съберем екип и доставчици, а да намерим съмишленици, с които споделяме общи ценности. И заедно с тях да наложим един различен бизнес модел, заедно да грешим, но да ставаме по-добри и да вярваме в това, което правим. И заедно да успяваме.

През всички тези години с пълна самокритичност и с много сърцатост, вложена от целия екип, успяхме да развием нещото, което бе прието за даденост – докажем, че качеството и цената не са в противоречие, защото в Lidl клиентите не избират между качество и цена, а получават и двете. Успяхме да променим традиционните възприятия на българския потребител за пазаруването. Допринесохме за развитието на пазара чрез редица нововъведения – от тематичните седмици през про-

дуктови иновации и въвеждане на продукти с чисти рецепти. Превърнахме собствените марки на Lidl в любими на хиляди българи. Инвестирахме много усилия и труд и дадохме нужните доказателства, за да ни се доверите и да продължавате да го правите всеки ден. Нека да видим една малка част от цифрите:

- През 2010 година открихме първите 14 магазина. За 10 години магазините ни вече са 102 и така сме по-близо до Вас в 48 населени места.

- Започнахме с 300 служители, като за 10 години семейството ни се увеличи десетократно – до над 3000 души. За всички наши служители се постаряхме да осигурим заплащане, което е с 52% над средното в бранша, а ежегодно инвестираме 6-цифрени суми в обучението и развитието им.

- За 13 години инвестирахме над 1 млрд. лв. в страната, което носи своите преки и косвени ползи за българската икономика.

- Развиваме успешно и устойчиво партньорство с българските производители, като от 85 в началото, в момента работим с над 200 български доставчици. През 2019 година разходите ни за покупка на стоки от български производители за реализация на вътрешния пазар са над 350 000 000 лв. – милиони, инвестирани в българското производство само за една година.

- Предоставяме несравними за сектора възможности за износ на нашите български партньори – само за 2019 година износът на български стоки в европейската мрежа на Lidl е над 40 000 000 лв., което е с 33% повече от предходната 2018 година.

- Развиваме бизнеса си по отговорен и устойчив начин, с грижа към служителите, околната среда и обществото. За тези години реализирахме десетки инициативи за опазване на околната среда и биоразнообразието, за развитие на местните общности, в подкрепа на семействата и грижата им за децата, за осигуряване на повече възможности за пълноценен начин на живот. Издадохме единствения одитиран Доклад за устойчиво развитие в ритейл сектора в България. Инвестирали сме над 5 000 000 лв. в дарения, спонсорства и социално отговорни инициативи.

За нас, в Лидл България, първите 10 години минаха неусетно, но като се обърнем назад, виждаме колко много се е променил животът ни само за едно десетилетие. Технологичната революция забърза времето до неимоверност, премахна границите в пространството и направи възможностите ни за избор необятни. Но тъкмо тази динамика и това море от изобилие правят някои неща още по-ценни и непроменливи – от това да се развиваш и да имаш съмишленици, с които споделяш сходни ценности, до това да се грижиш за себе си и за близките си и възможността да прекарваш пълноценно време с тях. Надяваме се през тези първи 10 години ние, в Лидл България, да сме успели да допринесем поне с малко за тези важни за всеки неща.

Тук е моментът да изразим нашата благодарност към всички вас, които всеки ден избирате Lidl. Вашето доверие е отговорност, която ясно съзнаваме. Затова всички ние в Лидл България ще продължим по същия път и напред. Ще работим със същия заряд и нестихващ ентузиазъм. Ще вложим всички сили, знания и опит в това да ставаме по-добри в това да отговорим на Вашите изисквания и да допринасяме още повече за онези важни неща в грижата за близките и семейството. Вярваме, че всички заедно и с общи усилия носим положителна промяна и правим средата, в която живеем, по-добра и по-пълноценна за всички нас.

**С благодарност и уважение,
Милена Драгинска
Главен изпълнителен директор
Лидл България**

Лидл България отбелязва 10 години на българския пазар. Благодарим ви!